

www.gnanam.info
www.gnanam.lk

ஜூலை 2023

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

278

விலை :
ரூபா 100/=

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறவது ஞானம் !

ஆசிரியர் பக்கம்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் “அமுதவிழா”

தலைநகர் கொழும்பில் தமிழர்தம் தலையாய நிறுவனமாக கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் விளங்குகிறது.

தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ் அபிமானிகளும் இணைந்து 1942 மார்ச் 22ஆம் திகதி கொழும்புத் தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம் என்னும் அமைப்பை நிறுவினர். இக்கழகத்தின் ஸ்தாபக தலைவராக முதலியார் சு.ச.பொன்னம்பலம் அவர்களும், துணைத் தலைவர்களாக திருவாளர்கள் இ.தம்பிராசா, மு.வைரவப்பிள்ளை, ஆகியோரும் விளங்கினர். இவர்களே, இச்சங்கத்தை நிறுவிய முன்னோடிகள். பின்னர் 1945இல் இக்கழகம் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கமாயிற்று.

தமிழ் மொழி, தமிழர் பண்பாடு மற்றும் கலைகலாசார துறைகளின் வளர்ச்சியையும் செழுமையையும் இலக்காகக் கொண்டு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் இயங்கிவருகிறது. சேவை அர்ப்பணிப்பாளர்களின் ஒருமித்த உழைப்பை உள்வாங்கி தமிழ்ப்பண்பாட்டின் பன்முகத்தன்மைக்கு மதிப்பளித்து அவை ஒவ்வொன்றின் வளர்ச்சிக்கும் விருத்திக்கும் தமிழ் ஆய்வுக்கும் ஊக்கமளித்து வருவதோடு ஏனைய கல்விப்புல நிறுவனங்களின் தகவல் பரிமாற்று நிறுவனமாகவும் இது இயங்கிவருகிறது. இலக்கியச் சந்திப்புகள், நூல் அறிமுக விழாக்கள், அறிவோர் ஒன்றுகூடல், இலக்கியக் களம், அற்றைத்திங்கள் என இந்நிறுவனத்தின் வாராந்த மாதாந்த நிகழ்வுகள் பலதரப்பட்டவை. இலங்கையின் வேறெந்த நிறுவனங்களிலும் இடம்பெறாத அளவுக்கு அதிகமான கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன.

இச்சங்கம் தனது 80ஆம் ஆண்டு பூர்த்தியை முன்னிட்டு இவ்வாண்டு ஜூன் 9ஆம், 10ஆம், 11ஆம் திகதிகளில் அமுத விழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. “ஈழத்தமிழர் மரபுரிமைகள் மரபும் நீட்சியும்” என்ற தொனிப் பொருளில் இந்த அமுத விழா அமைந்தது. தொனிப்பொருளுக்கு அமைவாக கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளும் ஆய்வரங்குகளும் இடம்பெற்றன. இலங்கையின் சகல பாகங்களிலிருந்தும் பல்துறைக் கலைஞர்களும் ஆய்வறிஞர்களும் இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர். இவ்விழாவின் சிறப்பு நிகழ்வாக அஞ்சுமைகள் ஐவர் – பேராசியர் சி. தில்லைநாதன், முனைவர் கனக ஈஸ்வரன் (ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி), பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன், முனைவர் செல்வி திருச்சந்திரன், சாகித்தியரத்தனா தி. ஞானசேகரன் ஆகியோர் “இயல் முனைவர்” என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். விழாவின் நிறைவு நாளன்று அமுதவிழா ஆய்வு நூல் வெளியீடாக “ஈழத்துத் தமிழியற்புலங்கள்” என்ற நூலும் சிறப்பு நூல் வெளியீடாக “சங்கவரலாறு-80” என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டன.

இத்தகைய அமுத விழாவினை சிறப்பாக நடத்திய கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தினர் பாராட்டுக்குரியவர்கள். தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவர் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி நடராஜர் காண்பெனின் வழிகாட்டலில் ஆட்சிக்குழுவினரின் ஒத்துழைப்போடு இந்த விழா சிறப்பாக அமைந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த அமுத விழாவினை சிறப்பாக நடத்திய கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்திரை ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

நான் சந்தியில் நிற்கிறேன்

ரஞ்சனி சுப்ரமணியம்

எனக்கு சந்தியில் நிற்பது மிகமிகப் பிடிக்கும். இப்போ நீங்கள் ஆர்வமாக வாசிக்கத் தொடங்குவது மனக்கண்ணில் தெரிகிறது. “ஓகோ...இது வேறமாதிரி கேஸ்போல...” என்றும் அவசரப்பட்டு நினைத்திருப்பீர்கள்.

ஆனால் தப்பாக எதுவுமே இல்லை. அது எனக்கு விருப்பமான ஒரு பொழுதுபோக்கு. சந்தியில் நின்று என்ன செய்வேன் என்று கேட்க நினைக்கிறீர்கள்? சொல்லத்தானே போகிறேன். சற்றே வினோதமான எனது பழக்கத்தைக் கேட்ட பிறகு இதைத் தேடல் எனக் கொள்பவர்களும் இருக்கலாம். அடுத்தவர் பிரச்சனைகளை அறிய நினைக்கும் “நோண்டல் குணம்” என எள்ளி நகையாடுபவர்களும் இருக்கலாம்.

ஆனால் அது பற்றி நான் அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளப் போவதில்லை. ஏனென்றால் பொதுவாக மானுடர்களில் பெரும்பாலானோர் இந்த வகையினர்தான். ஆனால் ஒப்புக் கொள்ளவே மாட்டார்கள். அப்படித்தானே...?

சிக்னலுக்காக வாகனத்தில் தரித்து நிற்கும் போது, என்னைக் கடந்து செல்பவர்களின் முகத்தைக் காணும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், அவர்கள் மனதில் என்னென்ன சிந்தனைகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும், எப்படிப்பட்ட மனிதர்களாக இருப்பார்கள் என்பதைக் கணிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் எனக்கு. அவர்கள் நல்ல நேர்மையான மனிதர்களா அல்லது கபடர்களா என ஆராய்ந்து அறியும் திறனைக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதில் கர்வமும் அதிகம். மனிதர்கள் பற்றிய எனது கணிப்பீடு நேர்த்தியாக இருப்பது பற்றி நம்பு வட்டாரத்தில் நற்பெயரும் உண்டு.

இப்போது உங்கள் உதடுகளில் கோணல் சிரிப்பொன்று தோன்ற வேண்டுமே. தெரிகிறது.

“... Over confidence உடம்புக்கு ஆகாது”

என்று நீங்கள் நக்கலடித்தாலும் எனக்குக் கவலையே இல்லை. ஏனென்றால் எனது தினசரி வாழ்வின் குறுக்கிடும் அவர்களின் மனதினுள் புகுந்து, அவர்களில்

நிலையில் இருந்து மகிழ்தலை அனுபவித்தலும், துயர் உறுதலை ஒத்துணர்தலும் கூட என்னுடைய இயல்புகள்தான்.

வீதியில் செல்லும் குழந்தைகளின் சிரிப்பினில் தொலைவதும், நாங்குக்குட்டிகளின் உடல்மொழியில் மனதை இழப்பதும், பூக்களின் நடனத்தில் மயங்குவதும் கூட நானேதான். வானமும் பூமியும், இயற்கையும், மானுட இயல்புகளும் எனது ரசிப்புக்கு உரியன. என்னை வசப்படுத்தும். அவ்வளவுதான். ஆதலால் என்னைப் பற்றிய உங்கள் கணிப்பு தவறாக இருக்கக் கூடும். சரி...

இனி மீண்டும் சந்திக்கு வருகிறேன். வேலைக்குச் செல்வதற்கான எனது பயணப் பாதை சற்று நீண்டது. காலையிலும் மாலை யிலும் பரபரப்பான முக்கிய சந்திகளைக் கடக்க வேண்டி இருக்கும். சிக்னல் விளக்குகள் மஞ்சளுக்கு மாறி சிவப்பு தோன்றும் போது, வேகமாக ஓடி மறுபுறம் சென்றுவிட நினைக்கும் அவசரம் எனக்கு ஒரு போதும் இருந்ததில்லை.

பக்கத்தில் வரும் வாகனத்தில் இடிக்காத குறையாக, காது செவிடாகும் அளவிற்கு ஹோர்ண் அடித்தபடி, முன்னால் செல்லும் பஸ்காரரை முந்துவதற்காக தெறித்து ஓடும் இன்னொரு பஸ்காரரின் போட்டி மனப்பான்மை எனக்குக் கிடையவே கிடையாது. சிக்னல் இல்லாத “பு டேர்னில்” சற்றுப் பொறுமை காத்து, திரும்பும் மற்றோர் வாகனத்துக்கு வழிவிடுவதை கௌரவக் குறைவாக நினைக்கும் “நல்ல” பழக்கமும் எனக்கு அறவே இல்லை. பாதுசாரிக் கடவைகளில் காத்து நிற்பவர்களை மதிக்காமல், அவசரமாக வாகனமோட்டிச் செல்லும் “கடமை உணர்வு” எனக்கு மிகக் குறைவு. நிதானமான சாவதான ஓட்டம். அதுதான் எனது தெரிவு.

நேரத்துக்கு வெளிக்கிடுவதே சந்திசந்தியாக நின்று புதினம் பார்ப்பதற்கும் சேர்த்துத்தான். சில சந்திகளில் ஒன்றரை நிமிடமாவது நிற்க வேண்டி வரும். எனக்கு மிக உவப்பான தருணம்

கள் அவை. ஆஹா, எத்தனை வகையான அனுபவங்களைத் தரும் அற்புத கணங்கள். சொன்னால் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு நீங்கள் ரசனை மிகுந்தவரா என்பதில் எனக்கு சந்தேகம் உண்டு. உங்களைப் பற்றிய எனது அனுமானம் கண்டு இப்போதும் நீங்கள் நக்கலாக சிரிப்பது எனக்குத் தெரிகிறதே...

வாகனத்தில் செல்லும் வேளைகளில் சந்திகளில் காணநேரும் வகைவகையான மனிதர்களின் மனக்கிடங்கை தோண்டித்துருவி ஆராய்வது எனக்கு ஒரு போதும் அலுப்பதே யில்லை. அதிலும் இருந்திருந்து மனநிலை சரியில்லாத ஒருசிலரை பார்க்க நேர்கின்றபோது காரணம் எதுவாக இருக்கும் என நினைப்பதில் பெரும் ஆர்வம். அவர்களின் மனதில் இப்போது எது நினைவில் நிற்கும் ?

அக்ஸிடன்டில் செத்துப் போன பெற்றோரா? சுனாமியில் மூழ்கிச் செத்த குடும்பத்தவரா? கலவரத்தில் கற்பழிக்கப்பட்ட மனைவியா? காணாமல் ஆக்கப்பட்ட கணவனா? தவிக்க விட்டு இன்னொரு பெண்ணோடு வாழும் கணவனா? குண்டுவெடிப்பில் இறந்துபோன முதல் காதலியா? மனதில் குண்டை வெடிக்க வைத்த இரண்டாவது காதலியா?

இப்போ உங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்திருக்க வேண்டும் எனக்குத் தான் மண்டை சரியில்லையோ என. நல்லவேளை இதுவரை அப்படி எதுவும் ஆகவில்லை. ஆனால் ஒன்றை நீங்களும் கவனித்திருப்பீர்கள்.

இப்படியான மனநிலை கலங்கியவர்கள் தமக்குள்ளே ஒரு உலகத்தைச் சிருஷ்டித்துக்

கொண்டு மகிழ்வதும் சிரிப்பதும், அழுவதும் பொதுவானது. சிலர் தமது மனவெளியில் தெரியும் பிரமை மனிதர்களுடன் ஆதாரத்துடன் கதைத்தபடி செல்வார்கள். ஆக்ரோஷமான தூஷண வார்த்தைகளைப் பேசுவதிலும் சிலர் கைதேர்ந்தவர்கள். எதிரில் நிற்பவர்களுக்கும், நிற்காத விம்பங்களுக்கும் கைகாட்டி மகிழ்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

சிலருக்கு இருப்பால் இறங்கும் அரைக்களி சான் பற்றிய உணர்வே இருப்பதில்லை. ஆனால் நான் பார்த்த பல பெண்களுக்கு ஆடைவிலகல் பற்றிய அவதானம் இருந்தது. பொதுவாக யாரும் பிச்சைக்காக இரந்து நின்றதில்லை கொடுத்தால் வாங்குவதுண்டு.

இவர்கள் ஒரு ரகம் என்றால், இன்னொரு வகை சுவாரசியமான மனிதர்களும் உண்டு. சந்திகளில் பொதுவாகச் சந்திக்கக் கூடிய பிச்சைக் காரர்கள். பொலிசார் கடமையில் இருக்கும் இடங்களில் குறைவாகவே காணக்கிடைத்தாலும் சில சந்திகளில் நிற்கும் குறிப்பிட்ட முகங்கள் சிறிது காலத்திற்கேனும் அங்கு நிரந்தரமானவை. ஏரியா ஒதுக்கீட்டைக் கண்ணியமாகக் கடைப்பிடிக்கும் இந்தவகைப் பிச்சைக் காரர்களிடம் எனக்குத் தனிக்கவர்ச்சி உண்டு.

சிக்னலின் வண்ண மாற்றங்கள் அவர்களுக்கு மிக உவப்பானவை. வாகனம் நின்றதும் மேலதிக பணிவு முகத்தில் ஓட்டிக்கொள்ள நன்றாக நடக்க முடிகிற காலை இழுத்துக் கொண்டு சிலர் வருவார்கள். உண்மையாகவே முழங்கால் வாதத்தால் வீங்கியவர்களும் உண்டு. விபத்தால் கால் முடமானவர்களும் உண்டு. ஆட்களைக் கண்டவுடன் முடமாகிறவர்களும் உண்டு. கண்டெரியாத சிலர் இன்னொருவரின் துணையோடு பிச்சை எடுப்பார்கள். நன்றாகக் கண் தெரிகிறவர்கள், முற்றும் தெரியாதது போலவே பாவ்லா காட்டுவதிலும் குறைவேதும் இல்லை. இவற்றையெல்லாம் கண்டு பிடிப்பதற்கு அதி விசேட திறமை வேண்டும்.

பெண்களானால் கையில் அழுக்கான, சினுங்குகின்ற முக்கால் சளிஓழுமும் சொந்தக் குழந்தையோ அல்லது இரவல் குழந்தையோ இருப்பது மிகமிக அவசியம். மாற்ற முடியாத நோய்கள் இருப்பதாக யாரோ கையெழுத்திட்டு, லமினேட் செய்யப்பட்ட அட்டைகளை கழுத்தில் தொங்க விட்டுக் கொண்டு பிச்சை கேட்பவர்களும் உண்டு. லாபநோக்கு கருதிய அவர்களுடைய பொலிசி இது. ஏந்திய கைகளை பயணிப்போர் முன் நீட்டி, வயிற்றிலும் வாய்க்கருகிலும் மாறிமாறிக்க

கொண்டு சென்று பசியை உணர்த்துவதும் கண்களால் கெஞ்சும் பாவனையை வெளிப்படுத்துவதும் வழக்கமானது.

ஆனால் ஒன்று, அவர்களுக்கு ஏ.சி. போட்ட கார்களை விட போடாத கார்களையும் முச்சக்கர வண்டிகளையும் நடந்து செல்பவர்களையும் அதிகம் பிடிக்கும். வண்டிகளின் கண்ணாடிகள் மூடி இருப்பதால் தமது தொழிலுக்கு ஏற்படும் பாதகங்கள் பற்றி அவர்கள் எந்த அரசாங்கத்திடம் மனு கொடுக்க முடியும். அவர்களே....

எனினும் மூடிய கண்ணாடிகளைத் தட்டித் தட்டிக் கேட்பதில் சில செக்கன்களாவது மினக் கடுவார்கள். அவர்களது தொழிலுக்கு பொறுமை மிக அவசியம். அந்தமாதிரி நேரத்தில் உள்ளே இருப்பவர்கள் பலர் கண்மூடி தீவிர தியானத்தில் இருக்க நேர்ந்து விடுவது அபாக்கியம். அல்லது கழுத்தில் சுழக்கெடுத்தது போல எதிர்பக்கமாகத் திரும்பி இருக்க வேண்டிய கட்டாயமும் உண்டு. நானும் அவ்வாறு இருப்பதுண்டு.

இவர்கள் உண்மையாகவே இயலாதவர்கள், வாழ்வதற்கு வேறு வழியே இல்லை என்று கருதும் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் காரின் கண்ணாடியைத் திறந்து பணம் கொடுப்பேன். போலிகளால் நிஜங்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாதல்லவா? ஆனால் நிஜங்கள் அரிதாகவே இருப்பது வழமைதானே?

பொய்மைகள் சூழ்ந்த உலககெனினும் இவர்களுக்கும் சில கொள்கைப் பிடிப்புகள் இருக்கலாம் என்பது எனது கருத்து. தமக்குரிய ஏரியா விடயத்தில் பலர் கண்ணியமான கட்டுப்பாட்டை பின்பற்றுவதை நான் கவனித்திருக்கிறேன்.

வணக்கத்தலங்களில் நிரந்தர வதிவிட உரிமை கொண்டோர் ஒரு சிலர். பிரபல உணவு விடுதிகள், சுப்பர் மார்க்கட் வேறு சிலரது இலக்கு. குறிப்பிட்ட சிக்கனலில் நிற்பவர்களுக்கும் அடுத்தடுத்த சிக்கனல்களில் நிற்பவர்களுக்கும் இடையே தெளிவான எல்லைக் கோடுகள் உண்டு. சமர்க்களங்களை தவிர்ப்பதற்கான சூனியப் பிரதேசங்களையும் வகுத்துக் கொள்வார்கள் போலும். மேலும் உரித்துடைய பிரதேசத்தில் தாம் நேரில் சமூகம் அளிக்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில், கொமிஷன் அடிப்படையில் பிரதி ஏற்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப் படுவதுண்டு என்பது எனது சந்தேகம்.

இவர்களில் கொஞ்சம் முன்னேற்றம் அடைந்த வேறோர் வகையினரும் உண்டு. தாங்கள் பிச்சைக்காரர்கள் அல்ல, சிறு வியாபாரிகள் தான் என்பதை நிரூபிக்க நினைக்கும் அல்லது பொலிசாரின் கண்ணில் மண்ணைத்

தூவ நினைக்கும் சாமர்த்தியசாலிகள். வாச மில்லாத சந்தனக் குச்சி அல்லது நப்தலீன் உருண்டைகளை விற்பனைக்காக கையில் வைத்திருப்பார்கள்.

“உடம்பு நல்லாத்தானே இருக்கு, உழைத்து சாப்பிடுறதுக்கு என்னவாம்?” என்று யாரும் ஏடாகூடமாகக் கேட்டு விடக் கூடாது பாருங்கள். ஆனால் பரிதாபப் பட்டு காசு கொடுப்பவர்கள் யாரும் அப்பொருட்களை வாங்க விரும்புவதில்லை.

நான் செல்லும் வீதியில் எனக்கு முக்கியமாகப் பிடித்தது நாலாவது சந்தி. அதில் கடந்த சில மாதங்களாக நிற்கும் பிச்சைக்காரர் நடுத்தர வயது கொண்டவர். எனினும் உடல் மிகவும் திடகாத்திரம் ஆனவர் அல்ல. உயரமானவர். வளைந்த முதுகு. மெலிந்து வாடிய தோற்றத்தில் ஒரு பெண் முதுகின் வளைவோடு ஓட்டிக் கொண்டு அவரது கழுத்தில் இரு கைகளாலும் கட்டிக் கொண்டு, இடது பக்கமாக முகத்தைத் திரும்பி தொங்கிக் கொண்டிருப்பார். கண்ணைத் திறந்து பார்ப்பதில்லை.

பிச்சைக்காரரின் பெயர் முனுசாமி என்று அறிந்திருக்கிறேன். இடைக்கிடை பணம் கொடுப்பதுண்டு. முனுசாமிக்காக என்றே மாற்றிய பணமாக எடுத்து வருவதும் வழக்கம். அந்த மனிதர் மேல் கொண்ட பரிவு காரணமாக இனி உரிமையுடன் “அவன்” என்றே அழைக்கிறேன்.

இந்த ஜோடியின் வாழ்க்கை என்னவாக இருந்திருக்கும், எத்தனை சோகங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் என்ற கற்பனை மனதில் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். வசமாக ஒருநாளும் வாழ்த்து. மாலை ஐந்துமணி இருக்கலாம் மூன்று வாகனங்களுக்கு முன்னால் ஒரு சிறு விபத்து. அசாத்திய திறமை காட்ட முனைந்த ஸ்போட்ஸ் பைக்காரருக்கும், வெட்டிச் சுளித்து ஓடுவதில் பெருமை கொண்ட ஆட்டோ ஓட்டுனருக்கும் இடையில் நடந்த வேகப்போட்டியின் விளைவு.

வாகனம் அசைய முடியாது நின்ற சில நிமிடங்களில், பின்னாலிருந்து அதே சமையுடன் முனுசாமி என்னிடம் வந்தான். நான் கண்ணாடியை இறக்கி விட்டு நேசபாவனையை முகத்தில் வரவழைத்துக் கொண்டு முனுசாமியை கருணை மிகுந்த சிறுபுன்னகையுடன் நோக்கினேன்.

“சாமீ..” என்றபடி அருகில் வந்தான். பெரிதாக ஏதோ பெயர்ப் போகிறது என்று அவனுக்குப் புரிந்திருக்க வேண்டும். எனது கேள்வி கண்களில் தொக்கி நிற்க முதுகில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணைப் பார்த்தேன். எதுவும் கேட்காமலே சொல்லத் தொடங்கினான்.

“எம் பொஞ்சாதி சாமி. சொகமில்ல. இடுப்பில் லாரி மோதி எலும்பு தெறிச்சிடிச்சு. எந்திரிச்சு நடக்கவும் முடியல அவளுக்கு. வூட்லை உட்டுட்டு வர தொணையுமில்ல. எனக்கி ஓடம்பு சொகமில்லை. முன்னமாரி ஓடியாடி வேல செய்ய முடியல. கொராணாவோடை இப்பெல்லா யாரச்சும் வேலக்கு ஆள் பிடிக்கிறதில்ல. அது சுட்டி இவளையும் தூக்கிட்டு பிச்ச எடுக்க மாதிரி போச்சு. இதுக்கு மிந்தி நாம பிச்ச எடுக்கல சாமி...”

“பிள்ளைகள் இல்லையோ?”

“இருக்குங்க சாமி. ஒரு பயலுக்கு கண்ணு சரியா தெரியா. இன்னொரு பொண்ணு கொமரு. அவனெயே பாத்துகிட்டு வூட்ல இருக்கா... நாம கொண்டு போயிதான் அதுங்க சோறு சாப்பிடணும்”

கண் கலங்கினான். குரல் உடைந்து தளதளத்தது. எனது மனம் கனத்தது. ஆண்கள் என்றால் தாய்மையும் இரக்கமும் கொண்ட மனது இருக்கக் கூடாதா என்ன ?

கதைத்துக் கொண்டே “பொஞ்சாதியின்” கைகள் இரண்டையும் சேர்த்து முன்னால் இழுத்து முதுகில் வசதியாக ஏற்றிக் கொண்டான். அவனது கைகள் நடுங்கி.

“தோளில் தொங்கும் பெண்சாதியையும் வீட்டில் விட்டுவிட்டு வந்திருக்கலாமே” எனக் கேட்க நினைத்த கேள்வியை மனதில் கமுக்கமாக அழுத்திக் கொண்டேன். அவர்கள் தொழிலுக்குரிய வியாபார உத்திகளைக் கைக்கொள்வதை நாம் குறை சொல்வது நியாயமாகாது அல்லவா?

இரண்டு ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டுகளை எடுத்து நீட்டினேன். வாயெல்லாம் பல்லாக பணிவு மிகுந்து இரு கைகளையும் நீட்டினான். சற்றே வளைந்த இடது கையில் ஆழமான பெரிய தழும்பு. வாங்கிக் கொண்டு கைகளைத் தலைக்கு மேல் உயர்த்திக் கும்பிட்டான். அக்கணத்தில் மனதில் தெய்வமாக உணர்ந்தேன்.

ஆனால் அந்தத் தழும்பு என்னை ஏனோ உறுத்தியது. என்னவென்று கேட்க ஆசைதான். நேரமாகி விட்டது. வாகனங்கள் அசையத் தொடங்கி விட்டன. அவனும் திரும்பி அருகில் இருந்த நடபாதையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த சக்கரநாற்காலியில் அப்பெண்ணை பொத்தென்று போட்டு விட்டு பக்கத்து குந்தில் ஆயாசமாக அமர்ந்து கொண்டான். இரும்புக் கதிரையில் விழுந்த நோவினால் அவள் முனகுவது கேட்டது. பாவம் தூக்கிக் களைத்து விட்டான் போலிருக்கிறது.

மனதில் பெரிய சாதனை செய்தது போல திருப்தி. இன்று என் பிறந்ததினம் நண்பர்களுடனும், நண்பிகளுடனும் நட்சத்திர ஹோட்டலில் விருந்து சாப்பிட்டு விட்டு, ஆறுதலாக இரவு பத்து மணிக்கு நகரின் பிரபல படமாளிகையில் படம் பார்க்கும் பணத்திற்கு இது ஒன்றும் பெரிதல்ல எனக்கு.

முனுசாமியின் துயரை எனக்குள் உள்வாங்கி நெகிழ்ந்திருந்தேன். இன்றைய அவர்களது இரவு உணவில் என் பெயர் எழுதப்பட்டிருப்பது எத்தனை இனிமை. மற்றவரின் துயருணரும் இரங்கிய மனதும் தர்மசிந்தனையும் இல்லாவிட்டால் நாமெல்லாம் மனிதர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள முடியுமா என்ன ?

நாங்கள் செல்லும் போது படம் ஆரம்பமாகி இருந்தது. இயக்குனர், நடிகர்கள் உட்பட பல விருதுகளைப் பெறும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட படைப்பு. ஆழ்ந்து ரசிக்க நினைத்தாலும் பக்கத்தில் இருந்தவர்களின் வியர்வை வாடையும், இருமல் தொனிகளும், உரத்த சிரிப்பும் எனது கவனத்தைச் சிதறடித்தன. பொதுவெளியில் இங்கிதமில்லாத சரசங்களும் நடத்தையும் எரிச்சலை மூட்டிக் கொண்டு இருந்தன. அவர்கள் ஏற்கனவே படத்தைப் பார்த்திருப்பதும் புரிந்தது. இது போதாதென்று கையிலிருந்த பிட்ஸா வையும் சத்தமிட்டவாறு ஒருகை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இடைவேளைக் காக பொறுமையுடன் காத்திருந்தேன். கோபம் தாங்க முடியவில்லை. இவர்களைப் போன்றவர்களை நறுக்கென்று நாலு கேள்வி கேட்டால் தான் மனது ஆறும்.

வெளிச்சம் பரவ, பக்கத்தில் இருந்தவன் அவசரமாக வெளியில் செல்ல எழுந்தான். நான் இரண்டு கால்களையும் குறுக்கே வைத்து மறித்து, எரிச்சலுடன் கண்டபடி பேசுவதற்கு ஆயத்தமாக அண்ணாந்து பார்த்தேன். கூனல் முதுகைக் கண்டு திக்பிரமையுடன், முகத்தைப் பார்த்தேன். எனக்கு முன் இருந்த ஆசனத்தில் பிடித்திருந்த அவனது வளைந்த இடது கையைப் பார்த்தேன். பேரதிர்ச்சியுடன் அடுத்த கதிரையில் அமர்ந்திருந்த பெண்ணைப் பார்த்தேன். இவள் ஐந்தாவது சந்தியில் நிற்கும் பார்வை இல்லாத பெண் அல்லவா?

ஓ...My...God...

எனக்குள்ளே உடைந்து வீழ்ந்தேன். விருதுக்குரிய நடிகர்கள் திரையில் இல்லை. வெளியில்தான் !!

“தகைசால் வாழ்நாட் பேராசிரியர்” வல்லிபுரம் மகேஸ்வரன்

முன்னாள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தமிழறிஞர் பேராசிரியர், தமிழ்சூறும் நல்லுலகம் போற்றும் தகைமையாளர் முனைவர் வல்லிபுரம் மகேஸ்வரன் அவர்களுக்கு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தினால் “தகைசால் வாழ்நாட் பேராசிரியர்” எனும் உயர் கௌரவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் மொழி, இலக்கியம், சமயம், சமூகம், வரலாறு, நாட்டாரியல், சாசனவியல் முதலான துறைகளில் நாற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியவர்.

இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பல அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள், நினைவுப் பேருரைகள், ஆதார சுருதி உரைகள் என்பவற்றை ஆற்றியுள்ளார். அத்தோடு கற்கை ஒருங்கிணைப்பாளர், மாணவர் ஆலோசகர் ஆகிய பதவிகளையும் வகித்துள்ளார். பல சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளிலும், தேசியக் கருத்தரங்குகளிலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.

ஆரம்பம் முதல் தொடர்ந்து ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியிலும் எனது இலக்கியச் செயற்பாடுகளிலும் பேராசிரியர் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் இயங்கிவருகிறார்.

பேராசிரியர் மேன்மேலும் பலசிறப்புகளைப் பெறவேண்டும் என ஞானம் நெஞ்சார வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

அறுத்துப் பலியிடு - உன்
ஆணவக்குணத்தினை

நிலை நிறுத்திடு - உன்
நிஜத்தினை யறிந்திட

கருத்தடை செய்திடு - உன்
உள்ளக்குறைகளை

இறை யறிந்திடு - ஏக
நிலையதை யடைந்திட

மறுத்துக் கைவிடு - உன்
மனோவிச்சையை

ஞானப் படியேறிடு - உன்
நிலை மாறிட

களை யெடுத்திடு - உன்
கருவினை அறிந்திட

விரித்து நோக்கிடு - நெஞ்சை
மெய்க்ஞான நிலையுன்றிட

மரு நீக்கிடு - உன்
மறுமையை வென்றிட

ஆழ்ந்து நோக்கிடு - அவனது
அகமிய மதுவருந்திட

வருந்திக் கேட்டிடு - காமில்
குருவினைப் பெற்றிட

உருவினை நீக்கிடு - அரு
உருவினைக் கண்டிட

அடி பணிந்திடு - உன்
அடைக்கலம் சிறந்திட

பேதைமை நீக்கிடு - மெய்ப்
பொருளினை யடைந்திட

சமர் புரிந்துவிட்டு - உன்
சாத்தானியக் குணமடக்கிட

அறுத்துப் பலியிடு - நீ
அனைத்துமா யாகிட

அறுத்துப் பல்யிடு அனைத்துமாயாகிட

- ஹிஸாம் ஹிஜாஸ்

மீள் உரைப்பில் 'கோமாளிக்கவிதை'

பேராசிரியர்
சபா ஜெயராசா

உலகக் கவிதைப்பரப்பில் அல்லது செய்யுள் பரப்பில் இடம்பெற்ற ஒரு செயற்பாடு “அர்த்தமற்ற கவிதை” அல்லது “முட்டாள்தனமான கவிதை” என்ற அடையாளப்படுத்தல்.

ஆங்கிலத்தில் NONSENCE POETRY என்பதற்குரிய தமிழ்வடிவமாக “கோமாளிக்கவிதை” என்பதைச் சூட்டலாம். அர்த்தமற்ற கவிதை அல்லது பொருளற்ற கவிதை என்று அதனைக் குறிப்பிட முடியாது. அவற்றுக்கும் பொருட்பேறு உண்டு.

அதனால் ஏதோ ஒரு விதமான கருத்துக் கையளிப்பு நிகழ்வதனால், அது நீடித்து நிலைத்த வண்ணமுள்ளது. பெருங்கவிஞர்களும் கோமாளிக்கவிதைகள் எழுதியதாகச் சொல்லப் படுகிறது.

ஒத்திசைவாலும் ஓசைக்கட்டமைப்பாலும் எளிமையான சொல்லைப்பினாலும் வாய் மொழிப்பரவலாலும் அவை நீடித்து வருகின்றன.

இவ்வகைக் கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டு நூல் வடிவில் வெளியிடப்படும் செயற்பாடும் இலக்கியப்பரப்பில் நிகழ்ந்து வருகிறது. சிறுவருக்கானவை, விடலைப் பருவத்தினருக்கானவை, வளர்ந்தோர்க்கானவை என்ற வகையிலும் அவை பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

நாட்டார் மரபில் இவ்வகை ஆக்கங்கள் சமூக மேலாதிக்கத்தைக் கிண்டல் செய்யும் வகையில், நகைச்சுவை விசையுடன் உருவாக்கப்பட்டன. மேட்டுக்குடியினர் மேற்கொள்ளும் அபத்தமான செயற்பாடுகளைக் கிண்டலுக்கு உள்ளாக்கும் கலையாக்கமாகவும் அவை அமைந்தன.

அத்தகைய ஒரு தளத்திலிருந்தே கோமாளிக்கவிதைகளை எழுதும் மரபு மேலெழுந்தது. ஆங்கிலத்தில் கோமாளிக்கவிதைகளை எழுதியவர்களுள் எட்வேட் லீர் (1812-1888) முக்கியமானவர். அவரது குடும்பம் மிகப் பெரியது.

அவருக்கு இருபத்தொரு உடன்பிறப்புகள் இருந்தனர். அவர் பன்னிரண்டாவது பிள்ளையாக இருந்தார்.

கவிஞராகவும், ஓவியராகவும், இசை வல்லவராகவும் இருந்த அவரின் வாழ்க்கைச் சூழல் அந்த வறுமைப்பிடயிலும், நோயிலும் இருந்தது. அவரது வாழ்க்கை இருப்பே கோமாளித்தனமாக கவிதைகளையும் ஓவியங்களையும் புனையத் தூண்டியது. நேரும் முரணும் புது மலர்ச்சியை உருவாக்கின.

அவர் பயன்படுத்திய “LIMERICK” என்ற குறும்பா வடிவம் ஆங்கிலக் கவிதை வரலாற்றில் நிலைத்த பதிவுக்கு உள்ளாகியது. அதன் செல்வாக்கு இலங்கையில் மகாகவி, சில்லையூர் செல்வராசன் ஆகியோரிடத்தும் நிகழ்ந்தது.

சில்லையூர்ச் செல்வராசன் கோமாளிக்கவிதைகளை அவ்வப்போது பாடியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவை தொகுக்கப்படவில்லை.

காலனித்துவ காலத்தில் நிகழ்ந்த சமூக மாற்றங்களும், அதிர்வுகளும், பஞ்சமும் உளவியல் எதிர்நிலையில் கோமாளிக்கவிதைகளை உருவாக்கும் மொழிமரபைத் தோற்றுவித்தது. அக்காலத்தில் உருவாக்கம் பெற்ற கவிதைகளின் தொடக்க வரிகள் சில வருமாறு:

1. “அண்ணன் எண்பவன் தம்பிக்கு மூத்தவன்..
தண்ணை எண்பது நெருவில் உயர்ந்தது..”

2. “பாக்காவது கமுகம் புறம்
பருப்பாவது துவரை...”

மேற்கூறிய பாடல்களில் ஒரு தருக்கம் உண்டு. அதேவேளை தருக்கமற்ற கவிதைகளும் உருவாக்கம் பெற்றன.

எடுத்துக்காட்டு :

**ஐயம்பள்ளை கொய்யாக்காய்
அரும்பல் போட்டால் சீயாக்காய்
தன்னத்தன்ன நெல்லக்காய்
தன்று முடிந்தால் புளியங்காய்**

மேற்கூறியது துருவப் பாடான கோமாளிக் கவிதையாகும். ஆனால் அதற்குப் பொருள் புனைவோரும் உள்.

கோமாளிக்கவிதைகளே குழந்தைச்சந்தம் (NURSERY RHYMS) எழுதுவதற்கும் வழி காட்டியது. ஆனால் குழந்தைச்சந்தத்தில் ஓசை அடுக்குடன் குறித்த வயதினருக்குரிய செய்தியும் உள்ளடக்கப் பட்டிருக்கும்.

இந்திய மரபில் சிறுவர்க்கான கோமாளிக் கவிதை எழுதும் செயற்பாடு வங்கச்சூழலில் மேற்கிளம்பியது. சத்திய சித்ராய் அவர்களின் தந்தையாகிய சுகுமர்ராய் அந்த மரபைத் தொடக்கி வைத்தார். வங்க மறுமலர்ச்சியில் அந்த ஆக்கமும் பதிவு கொண்டது. அவருடைய ஆக்கத் தொகுப்பு “அபொல ரபொல” என்று பெயரிடப்பட்டது. “வேறுபட்ட ஒலியும் அபத்தமும்” என்பது அதன் பொருளாகும்.

தமிழ்ச்சூழலில் அழ .வள்ளியப்பா (1922-1989) எழுதிய வேடிக்கைப் பாடல்களில் கோமாளிக்கவிதைகளின் செல்வாக்கு இருத் தலைக் காணலாம்.

“அர்த்தமற்ற நிலையில் அர்த்தம் தரல்” “பொருளற்ற நிலையில் பொருள் கொடுத்தல்” என்பது கோமாளிக்கவிதைகளின் செயல் விளைவாகும். இந்தச் செயற்பாட்டின் தாக்கம் கலை வரலாற்றில் பல்வேறு நிலைகளிலே மேற்கிளம்பியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் மேலெழத் தொடங்கி “டா பா” இயக்கம் பெரும் போர்களின் கொடூரங்களுக்கு எதிரான கலையாக்கங்களை முன்னெடுத்தது. தருக்க வழிப்படல் ஒழுங்கு முறைப்படல் மரபு வழிக்கருத்தோடு அழகுரைத்தல் முதலிய அனைத்தையும் அடியோடு நிராகரித்து “டாடா” இயக்கம் மேலெழுந்தது.

முதலாளியக் கலைகளின் உள்ளடங்கிய அபத்தம் அவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. சிறு நீர் கழிக்கும். தொட்டியை நீர் ஊற்றாகக் காட்டியசிற்பி மார்சல் டக்காம், உடனடித் தயாரிப்புக் கலைவடிவத்துக்கு அடையாளம் கொடுத்தார். இசையில் அவர்கள் மரபுவழி

உடைப்பை மேற்கொண்டு, தகர டப்பாவில் தட்டிய துணை இசையுடன் பாடலை இசைத்தனர். பொருள் பொதியப் படாத நிலையில் பொருள் கையளிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. கோமாளிக் கவிதைக்கும் டாடா செயற்பாடுகளுக்கும்மையே ஒப்புமையுண்டு.

அபத்த ஓவியம், அபத்த அரங்கு முதலியனவும் கோமாளிக் கவிதைகளுடன் ஒப்புமை கொள்ளும் சமூக மாற்றம் சமூக இயல்பை மாறுபாடான வழியில் நோக்குதல், பகுத் தறிவற்ற புனைவுடன் நகைச்சுவையை இணைத்தல் வாழ்வின் இருப்பைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்குதல் முதலியவை அபத்தக்கலைகளில் புனையப்பட்டன.

ஆங்கில மரபில் லிவிஸ் கரொல் எழுதிய “ஐபர்வேபக்” என்ற பிராணியைக் கொல்லல் அக்கவிதையின் உள்ளடக்கம். “கண்ணாடியூடாகப் பார்த்தல்” என்ற அவரது நாவலில் அந்தக்கவிதை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. விசித்திரமான மொழியில் எழுதப்பட்ட அந்தக் கவிதை, பல மொழிகளில் ஆக்கம் செய்யப் பட்டது. அந்தக்கவிதையில் இடம் பெற்ற சொற்களை வேறு மொழிகளில் ஆக்கம் செய்தோர் பெரும் சிரமத்துக்கு உள்ளானார்கள்.

கவிதை மொழிபெயர்ப்பே ஒரு கடினமான பணி. அதிலும் கோமாளிக்கவிதை மொழி பெயர்ப்பு என்பது அத்த கடினமான பணியாகின்றது.

கோமாளிக்கவிதைகள் சில யாரால் எழுதப் பட்டவை என்ற அடையாளமின்றி உலா வருகின்றன. அதன் உருவாக்கத்தின் நாட்டாரியற் பின்புலத்தை அது புலப்படுத்தும்.

கோமாளிக்கவிதையின் வளர்ச்சி பிற இலக்கிய வடிவங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்திய நிலையில் கோமாளி இலக்கியம், கோமாளி நாவல், கோமாளித் திரைப்படம் என்ற வகைமைகள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. வெறும் பொழுது போக்கு நோக்காக மட்டுமன்றி அவற்றினூடே செய்திக்கையளிப்பும் மேற்கொள்ளப்படுதல் அதன் வளர்ச்சியோடு இணைந்த சமூக நோக்கைப் புலப்படுத்தும். கோமாளி இலக்கியத்தினதும் ஆற்றுகையினதும் பிறிதொரு வடிவமாக “கோமாளி நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அந்நாடகத்திலே இடம் பெறும் உரையாடல் தனித்துவமானதாகவும் சிந்தனை அருட்டலைக் கொண்டதாகவும்

அமையும். “கருத்தற்ற உரையாடலில் இருந்து கருத்தைக் கட்டமைப்புச் செய்தல்” அத்தகைய நாடகங்கள் வாயிலாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

பள்ளிக்கூட அரங்கிலும் உளவியல் அரங்கிலும் அவ்வாறான நிலையில் கருத்தைத் தேடும் நுட்பம் பயனுள்ள செயற்பாடாகக் கருதப்படுகின்றது. ஓர் எடுத்துக்காட்டால் அதனை விளக்கலாம்.

துன்பமான ஒரு காட்சியில் மகிழ்ச்சியான உரையாடலை ஏற்படுத்தி, மகிழ் நிலை உணர்வோடு ஒருவரை நடிக்கச் செய்தல் கோமாளித்தனமாக இருந்தாலும் கருத்தற்ற செயற்பாட்டால் பிறிதொரு கருத்துருவாக்கம் நகர்த்தலாக வருவிக்கப்படுகின்றது.

அவ்வாறே மகிழ்ச்சியான ஒரு சூழமைவில் நுட்பமான உரையாடலை ஏற்படுத்தி துன்ப உணர்வுத் தூண்டலை ஏற்படுத்தி எதிர்ப் பொருண்மை நிலையிருந்து பொருண்மையை உருவாக்கும் செயல் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

எதிர் முரண்பாடான பிறிதொரு தளத்துக்கு நகர்ந்து செல்லல் அனுபவப் பயன் கொண்ட செயற்பாடாகின்றது. வாழ்க்கையை விளங்கிக் கொள்ளல், அதனால் கையளிப்புச் செய்யப் படுகின்றது. வாழ்க்கைப்பயனும், உளவியற் பயனும் ஒன்றிணையப் பெறுகின்றன.

மேலை உலகில் கோமாளிக்கவிதைகளின் முக்கியத்துவம் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்ட அளவுக்கு தமிழ்ச் சூழலில் அதிக ஆர்வம் காட்டப்பட்டுள்ளதா என்ற வினா எழுகின்றது. வங்காளத்திலும், கேரளாவிலும் அதன் முக்கியத் துவம் கலையாக்க நிலையில் பயன் படுத்தப்படுவதை குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

தமிழ்ச்சூழலில் அது பறக்கணிக்கப்பட வில்லை. ஆனால் நிலைபெற்று மேலோங்கிச் சென்ற செவ்வியல் மரபும் தூய வாதமும் அதனைப் புறந்தள்ளலை நோக்க வேண்டியுள்ளது. மேலோர்மரபில் அது தாழ்ந்த வடிவமாகத் தள்ளப்பட்டது.

கோமாளிக் கவிதைகளிகள் கலைப் பெறுமானம் கருதி அவற்றை மொழிப்பாடத்திலும், பாட நூல்களிலும் சேர்க்கும் செயற்பாடுகள் மேலை நாடுகளில் இடம்பெற்று வருகின்றன. எளிதில் மனத்திலே பதியும் ஆற்றலும், கருத்தைத் தேடும் உசாவலும், நகைச்சுவைப் பொதிவும் அதன் பயணத்தை நீடிக்கச் செய்கின்றன.

○○○

மூன்றும் இரண்டும்!

கலாநீதி செ. ஞானராசா

விலை யேற்றம் 100 எனில்
விலை யிறக்கம் 10 ஆல்
அலை மோதும் கடலில்
அலைக்கழியும் காட்சி

வலைத்தளங்களில் மகிழ்ச்சி
வலைத்தடங்களில் மக்கள்
நிலை குலைக்கும் சொற்கள்
நீண்டெறியும் கற்கள்

ஒன்றுக்கு இரண்டால் குறைத்து
ஒன்றுக்கு மூன்றால் கூட்டி
இன்று ஒரு தகவலாகி
இனிதாய்ப் பரப்பும் வதந்தி

கேட்டுச் சலித்த எமக்கு
கேட்டால் சிரிப்பு தூண்டும்
காட்டும் பேச்சு வித்தை
கத்தரி தக்காளி யாவும்!

கூலிக்கு மாரடித்துப் போக
கூவி மாரடிக்கும் சாக
வேலி பயிரை மேயும்
வேதனம் உயராது சாயும்

உடன் பிறப்புகள்

மூலம் : சம்புநாத் வர்மா

ஒரு கையில் சிறிய சூட்கேஸைப் பிடித்தவாறு மறுகையில் தனது தம்பி கயான் லூபாயாவின் கதவு வரவேற்பு மணியின் சுவிட்சை அழுத்துகிறான் ராம்லூபாயா. நீண்டநேரம் மணி ஒலித்தாலும் பதில் எதுவும் இல்லாததால், டெக்ஸிகாரன் தன்னைத் தவறான விலாசத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டானோ என்ற சந்தேகம் எழுகின்றது. மீண்டும் மணியை அழுத்துகிறான். சமீக்கை ஒன்றுமில்லை. கேட்டருகே சென்று வீட்டுப் பெயர்ப்பலகையை பார்த்து இன்னொரு முறை மணியை அழுத்துகிறான். இலேசாகத் திறந்த கதவின் வாசற்படியில் தம்பியின் மனைவி பிரதிபா உதட்டைக் கோணலுடன் அலட்சியமான பார்வையில்,

“உள்ளே வாங்க” வேண்டா வெறுப்பாக.

உட்புறம் சென்றவனுக்கு வரவேற்பறையில் தம்பி கயான் தனது மேட்டுக்குடி நண்பர்களோடு விஸ்கி அருந்தியவாறு ஆங்கிலத்தில் மகிழ்ச்சியாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பது தெரிகின்றது. ராம்லூபாயாவினால் ஒன்றையுமே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பக்கத்து அறையின் கதவருகே நின்றவாறு பிரதிபா இவனைக் கைச்சைகையினால் அழைத்து, மேல்மாடிக்கு கூட்டிச் செல்கிறாள்.

புத்தகங்கள் பத்திரிகைகள் என நிறைந்திருந்த அறையின் ஒரு மூலையில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி. அலங்கார பர்ஷியா தரைக்கம்பளத்தில் சில நாற்காலிகள். நாற்காலியொன்றில் உட்கார்ந்து பயணத்தின்போது தனக்கு நேர்ந்த விபரீதம் பற்றி கவலையுடன் நினைவு கூர்ந்தபடி இருக்க, கயான் அறையினுள் வருகிறான்.

“அண்ணா நீங்கள் வந்தது சரியான சந்தோஷம் வருவதாக ஏன் அறிவிக்கவில்லை?”

“நான் டெலிகிறாம் ஒன்று அனுப்பியிருந்தேன்”

சிங்கள மொழியில்:

தமிழில்:

சாலிய குணவர்தனா மலரன்பன்

“ஓ...! ஆமா... ஆமா சரியான வேலை. வேலைப்பழுவில் மறந்தே போயிட்டேன்... அண்ணா கொஞ்சம் பொறுத்துக்குங்க. கூட்டாளிமார்கள் போனதுக்கு அப்புறம் வாரேன்” ராம்லூபாயா நீண்ட நேரம் உட்கார்ந்த நிலையில் இருக்கிறான். எவருமே அந்தப்பக்கம் வரவில்லை. பிரயாணக்களைப்பில் சிறிது நேரம் கண்ணயர்ந்து விடுகிறான்.

அரைத்துக்கத்தில் மனைவி பிள்ளைகளின் நினைவு. இந்தப்பயணத்துக்கு மனைவி ரேவதி சிறிதளவேனும் முழுச்சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை. பிள்ளைகள் போகவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள்

“இதைக்கேள் ரேவதி. நாங்கள் தம்பியோட மகனைப் பார்த்ததுகூட இல்லை. மகனின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டத்தில் குடும்பத்தோடு கலந்து கொள்ளும்படி கடிதம் எழுதியிருக்கிறான். நாங்கள் சொந்த பந்தங்களை ஒதுக்கக் கூடாது. வயசுக்கு மூத்தவர்கள் என்ற வகையில் சொந்தக் காரர்களைப் பார்க்கப்போக வேண்டும் என்பது புரியவில்லையா. நம்முடைய வாழ்நாளில் எப்போதாவது வெளியூருக்குப் போய் ரெண்டு மூன்று நாள் தங்கியிருந்தே கிடையாதே.”

“நம்முடைய முழுக்குடும்பமும் அவ்வளவு தூரம் பயணம் போறதின்னா எவ்வளவு பெரிய செலவுபோகும், லேசுப்பட்ட தூரமா? நமக்குக் கட்டுப்படியாகுமா? நான் கயானோட

மகன் கவரவுக்கு கொஞ்சம் உடுப்புகள் தைத்துத்தாறன். அதோடு நல்ல பலகாரங்களும் செய்து தாறன்.. நம்மளால செய்ய முடிந்தது அவ்வளவு தான்”

மனைவி சொல்வது சரியென்படுகிறது. தான் கோமதி ரெயிலில் வருவதாகவும், கூட்டிக் கொண்டு செல்வதற்காக ரெயில் வே நிலையத்திற்கு வருமாறும் தந்தி கொடுத்திருந்தான்.

ஓடும் ரெயிலில் இரண்டாம் வகுப்புப் பெட்டியில் ஜன்னலோரம் இடம் பிடித்துக் கொண்ட ராமலுபாயாவின் மனதுக்கு ஓடி மறையும் தோட்டம் துரவுகள், வீடுகள், சோளக் கொல்லைகள், பார்லி வயல்கள் குதூகலமளிக்கின்றன. கயானின் திருமண வைபவத்திற்கு போனதுக்கு அப்புறம் செல்கின்ற பயணம் இது.

தம்பியின் மனைவியின் நினைவு வருகின்றது. அவர்களது திருமண வைபவம் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் நடைபெற்றது. பிரதிபா ராமலுபாயாவினை பெரிதாகக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள வில்லை என்பதை அறிந்திருந்தான். என்றாலும் தற்பொழுது வயது முதிர்ச்சியினால் அவளிடம் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணிக் கொள்கிறான்.

“உங்களுக்கு ஒரு கோப்பை கோப்பி கொண்டு வந்து தரவா?”

ராமலுபாயாவின் அருகில் வந்த பிரயாணியொருவன் கேட்கிறான்

“மிகவும் நன்றி, ரெம்ப நல்லது”

“நீங்கள் எங்கே பயணம் போறீங்க?”

“நான் டெல்லிக்குப் போகிறேன். எனது தம்பி வீட்டுக்கு. தம்பி குடும்பத்தோடு டெல்லியில்தான் இருக்கிறான். தம்பியின் மகனுக்குப் பிறந்தநாள். அந்தக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொள்ளத் தான் போகிறேன்.” மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் சொல்கிறான்

சிலநேரம்... “நீங்கயாரு, உங்கட தம்பி?”

“தம்பி பிரபலமான பத்திரிகையாளர். அவர் அதிகமாக எழுதிற்று வெளிநாட்டுப் பத்திரிகை சஞ்சிகைக்குத்தான். அவரோட சம்சாரம் இங்கிலீஸ் டிச்சர். பெரிய பணக்கராங்க. ரெண்டு கார் இருக்கு...”

“அப்படியா நீங்க என்ன செய்றீங்க?”

“நான் எங்கள் ஊர்ல விவசாயம் செய்கிறேன். எங்கள் கிராமம் மணிப்பூர்.

அங்க கொஞ்சம் காணி இருக்கு. அம்மா அப்பா இரண்டுபேரும் செத்திட்டாங்க. நான் கிராமத்துப் பள்ளிக் கூடத்தில படித்துக் கொண்டிருந்தேன். படிக்க வசதியில்லை. படிப்பை நிப்பாட்டிட்டேன். ஆனா என்னுடைய தம்பிய என்னால எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ? தகுதிக்கு மேல கஷ்டப்பட்டு படிக்க வைத்தேன். டெல்லியில் போடிங்கில நிப்பாட்டி படிக்க வைக்கிறதுக்கு எவ்வளவு செலவு போகு மென்னு உங்களுக்கு விளங்கும்தானே. ஒரே தம்பிதானே அதற்காகத்தான் எல்லாம் செய்தேன். தம்பி என்மாதிரி இல்ல. ஆள் நல்ல வாட்டசாட்டம், பார்க்க அழகாக இருப்பான். அதேமாதிரி நல்ல ஒழுக்க மானவன். காற்சட்டை சப்பாத்து கழுத்தில டைபட்டி எப்போதும் அதே மாதிரித்தான். நாங்கள் இரண்டு பேரும் கூட்டாளிமார்கள் மாதிரித்தான் பழகுவோம். பத்து வருஷத்துக்குப்பிறகு இப்பதான் பார்க்கப் போறேன். கடிதம் எழுதிக் கொள்வோம். ஊரில உள்ள காணி பூமி வீடு வாசலெல்லாம் வித்திட்டு டில்லிக்கு குடும்பத்தோடு வந்து தங்கச் சொல்லித்தான் அடிக்கடி கடிதம் எழுதுவான். காணி பூமி அம்மா அப்பா சம்பாதித்த சொத்து. தம்பியோட பிள்ளை இங்கிலீஸ் படிப்பு. என்னுடைய பிள்ளையள் என்னைப்போல கிராமத்துப் பாடசாலையில்தான் படிக்கிறாங்க. அவர்களை பெரிய பள்ளிக்கூடங்கள்ல படிக்க வைக்க எனக்கு வசதியில்லை...” ஓழிவு மறைவில்லாமல் மனந்திறந்து சொல்கிறான், கிராமத்துப் பாணியில்.

பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தவன், அலிஹார் ரெயில்வே நிலையத்தில் ராமலுபாயிடம் விடைபெற்று இறங்கிச் செல்கிறான்.

“.... நல்ல மனுசன் நல்ல மனிதர்களை சந்திப்பது மிக மிக அபூர்வம்..” ராமலுபாயா நினைத்துக் கொள்கிறான்.

ரெயிலில் ஏறுபவர்கள் இறங்குபவர்களுக்கெல்லாம் பேசுவதற்கு எவ்வளவோ தகவல்கள் இருக்கின்றன. ராமலுபாயா தன்னுடைய ஊர்க்கதையைச் சொல்கிறான்

“படித்த மனிதர் என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒரு மனிதன் எங்கள் ஊருக்கு வந்தான். தான் ஒரு சமூக சேவையாளன் என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான். ஊர் செம்மண் பாதையை கற்கள் பதித்து தார்போடப் போவதாகவும் கிணறுகளைத் திருத்தி நல்ல

முறையில் சிமென்டினால் கட்டித்தருவதாகவும் நம்பும்படி பேசினான். ஆளைப் பார்த்தால் ஏமாற்றுப் பேர்வழிபோலத் தெரியவில்லை. ஊர்மக்கள் நிறைய பணம் வசூலித்துக் கொடுத்தார்கள். ஓரிரவில் ஆள் மாயமாக மறைந்து விட்டான்”

“ஆமாம் பாருங்கள், சமூக சேவையாளர்கள் என்ற பெயரில் இப்படிப்பட்ட ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் வஞ்சகர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்”

ராமலுபாயாவின் பேச்சை ஆமோதிக்கின்றனர்.

ராம லுபாயின் பேச்சை பலரும் ஏற்றுக் கொள்ள ஒருவன் மட்டும் பலமாக “நீர் சொல்வது ஒரு கட்டுக்கதையாகவும் இருக்கலாம் கதை உண்மையானதா?” கத்துகிறான்.

எல்லோரும் சிரிக்கின்றனர். தான் சொன்னதைப்பலரும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என நினைக்கும்போது அவனுக்கு வெட்கமாகவிருக்கிறது. தனது ஆசனத்தில் ஓரமாக ஒடுங்கியிருக்கிறான். மீண்டும் ஓடும் ரெயிலில் வெளியே வயல் வெளிகள் பச்சை மஞ்சள் நிறத் தோட்டங்கள் புல்மண்டிய புதர்கள், வெட்ட வெளிகள் என்பவற்றில் பார்வையைச் செலுத்துகிறான்.

சிறிய நிலையமொன்றில் ரெயில் நிற்கிறது.

“தேத் தண்ணி.... தேத் தண்ணி... ”

கூட்டத்திலிருந்து ஒரு குரல்.

‘பேப்பர்... பேப்பர்.. டைம்ஸ் ஒ..ப்

இந்தியா, ஹிந்துஸ்தான் பேப்பர். ஐயா மாரே, பேப்பர் வாங்கலியா பேப்பர். கட்ச் கட்ச் செய்திகள் சிறுபிள்ளை பலி, மாபெரும்

பணம் கொள்ளை, பயங்கர விபத்தில் பலர் உயிரிழப்பு. அதிர்ச்சி செய்திகள் பேப்பர்... பேப்பர் ...வாங்குங்க பேப்பர்...”.

“வேண்டாம்...எனக்கு வேண்டாமே வேண்டாம். அதையெல்லாம் படிக்க எனக்குத் தேவையில்லை. பயித்தியக்கார உலகம். என்னென்னமோ நடக்குது. அதிகாரத்துக்கும் பணத்துக்கும் எல்லாம் அடிபணிவு. ஒழுக்கம், நேர்மை, வெட்கம் மானம், எல்லாம் இல்லாமல் போய்விட்டது...” எரிச்சலுடன் ஒருவர்.

தேநீர் கிளாஸ் ஒன்றை வாங்கிய ராம லுபாயா காசு கொடுப்பதற்காக தனது சேர்ட் பையில் கையை விட்டவன் அதிர்ச்சியடைகிறான். அங்கே அவனது பணப்பர்ஸ் இருக்கவில்லை. மின்சாரம் பாய்ந்தது போல இருக்கின்றது. மற்றப்பையிலிருந்து சில்லறைகளைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொடுக்கிறான்.

‘பயணம் புறப்படும்போது ரேவதி சொன்னது சரி. பர்ஸ் ஒன்று வாங்கவேண்டாம். பயணத்துக்கு அது சரிப்பட்டு வராது. என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னாள். என் வாழ்க்கையில் ஒருநாளும் பர்ஸ் ஒன்று பாவித்ததில்லை. நான் ஒரு முட்டாள்தான். சிறு பிள்ளையின் மூளைதான் எனக்கிருக்கிறது என ரேவதி சொல்வது சரியே. என்ன மடத்தனம் நான் ஏன் பர்ஸ் ஒன்று வாங்கினேன். நான் ஏன் அந்தக் கள்ளக் கபடக்காரர்களோடு தேவையில்லாமல் பேச்சுக் கொடுத்தேன். அதில் ஒருவன்தான் எனது பர்வை எடுத்துக் கொண்டு கம்பி நீட்டிவிட்டான்”

ராமலுபாயாவின் இதயம் நொறுங்கிவிட்டது போலவிருக்கிறது. தேகம் மெல்ல நடுங்குகிறது. தன்னுடைய மணிப்பர்ஸ் காணாமல் போய்விட்டது என மற்றைய பிரயாணிகளிடம் சொல்ல வேண்டும்.

அவர்களில் யாராவது ஒருவன் அதைத் திருடி இருக்கக் கூடுமா? கடவுளே எனது ஐநூறு ரூபாய். ஐயோ! இப்பொழுது நான் என்ன செய்வது.? ரேவதி முன் யோசனையாக சொன்னபடி வேறாக கொஞ்சம் காசை சூட்கேசில் வைத்துக் கொண்டது நல்லதாக இருக்கிறது.

தன்னுடைய பணப்பை காணாமல் போய் விட்டதென்று நான் சொன்னால் ஏனைய பிரயாணிகள் நம்பமாட்டார்கள். ஊருக்கு வந்த ஏமாற்றுக்காரனைப்பற்றி சொன்னதைப்போல இதுவும் ஒரு கட்டுக்கதையென எல்லோருமே ஒரே குரலில் சொல்லிச் சிரிக்கக்கூடும்

உண்மையைத் தெளிவுபடுத்த முடியாத வாறு அவனைச் சுற்றி ஒரு திரை எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. அவமானத்துடன், சோர்வு மேலிட டெல்லி போகும்வரை யாரிடமும் எதுவும் பேசுவதில்லையென முடிசெய்து கொள்கிறான்.

ரேவதி பெரிதாகக் கோபித்துக் கொள்வாள். வீடு திரும்பும் போது பிள்ளைகளுக்கு இனிப்புகள் தின்பண்டங்கள் வாங்கவும் ரெயில் டிக்கட்டுக்குமாக வைத்திருந்த பணம். இப்போது அவற்றிற்கு என்ன செய்வது?

இதயம் சுக்கு நூறாகி விட்டிருந்தது. ஆசனத்தில் குறுகிப் போயிருக்கிறான். மீண்டும் வஞ்சகனைப் பற்றிய நினைவு.

பெற்ற தாய்மார்கள் இவர்களுக்கு நல்லது சொல்லி வளர்க்கவில்லை. பெண்கள் தானே குடும்பத்தில் நல்ல பழக்க வழக்கங்களை, கௌரவங்களைக் காப்பாற்றி முன் நெடுத்துச் செல்லவேண்டியவர்கள். பிள்ளைகள் தானே நல்ல பிள்ளைகளாக வளர்ந்து நற்பிரஜைகளாவார்கள். நல்ல பிரஜைகள்தான் நல்ல இனம். ஏழையாக இருந்தாலும் செல்வந்தனாக இருந்தாலும் ஒருவனின் விதியை உருவாக்குவது தாய்தானே. சிரேஸ்ட பிரஜைகளை உத்தம புத்திரர்களை உருவாக்குவதும் அன்னையர் தானே. அதனால்தானே நாம் எமது பிறந்த நாட்டை தாய்நாடு என்கிறோம். யாரோ ஒரு கபடன் எனது காசைத் திருடியவன் ஒரு தாயின் பிள்ளைதானே. சீச்சீ நான் ஒரு முட்டாள்தான். எல்லாத் தாய்மார்களும் உத்தமிகளே. எனது அன்னைக்கு எந்தளவு பாசம் பொங்கும் விழிகள் இருந்தன. கோபம் என்பதை அவரிடம் நாங்கள் கண்டதில்லை. கண்கள்தானே ஒருவரின் இதயத்தின் சாளரங்கள்.

சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்த ராம்லா பாயாவினை சுய நினைவிற்கு கொண்டு வருகிறான் கயான்.

“அண்ணா வாங்க சாப்பிட. உங்களோட நிறையப் பேச இருக்கு. உங்களைக் காணக் கிடைத்ததே பெரிய அதிஷ்டம், சந்தோசம். நீங்கள் வருவீர்களென்று நான் நினைக்கவில்லை.

எனது மகிழ்ச்சியை எப்படிச் சொல்வதென்று புரியவில்லை”

சிரித்துச் சிரித்துப்பேசிய படியே இருவரும் இரவு ஆகாரத்தைச் சாப்பிட்டார்கள். சந்திக்க நேர்ந்ததில் இருவருக்குமே பெரிய சந்தோஷம். சாப்பாட்டுக்குப் பின்னர் இருவரும் வரவேற்பறையில் அமர்ந்து இளமைக்கால கதைகளை ஒவ்வொன்றாக ஞாபகப்படுத்தி மிகவும் இரசித்துப் பேசத்தொடங்கினார்கள்.

‘கயான், உனக்கு நினைவு இருக்கா, பக்கத்துத் தோட்டத்தில் நீ மாங்காய் களவெடுத்தது. நான் உன்னை கண்டபடி அடித்தது, கடவுளே அம்மா இரண்டு பேருக்கும் செம்மையா பூசை கொடுத்தது. நினைவிருக்கா ?

இரண்டு பேரும் வாய்விட்டுப் பெரிதாகச் சிரிக்கின்றனர்

“ஆமா எனக்கு நல்லாவே நினைவிருக்கு. பச்சை மாங்கா எவ்வளவு ருசி. நாங்க ரெண்டு பேருமே நல்லா சாப்பிட்டோம்.”

மீண்டும் சிரிப்பு
திடீரென தொங்கல் அறையின் கதவு திறக்கப்பட பிரதிபா கழுத்தை நீட்டி,

“ஒரு மணித்தியாலமா உங்களோட அரட்டைப் பேச்சுக்கு முடிவில்லையா? காதால கேட்கக் கூடிய கதையா இது. மகன் கவர்வ இப்பதான் கண் மூடினான்”

அவளது அந்தப் பேச்சை உதாசினம் செய்தவர்களாய் இவர்கள் தங்களது கதைகளைத் தொடர்ந்தனர்.

“அண்ணா நீங்கள் என்னை சிறுவயதிலிருந்தே பாசத்தோடு வளர்த்தீர்கள். அப்பா இறந்ததற்குப் பின்னர் நான் அப்பாவை நினைத்து துக்கப்படும்படி என்னை விட்டு விடவில்லை. நான் நன்றாகப் படித்து முன்னேற எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தது நீங்களே. நான் இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த நிலைக்கு நீங்கள் செய்த உதவிகள்தான் காரணம்”

‘படித்த மனிதர்கள் பேசும் பேச்சா இது? உங்களுக்கு பெசுவதற்கு வேறு விசயங்கள் இல்லையா சே, என்னுடைய தூக்கத்தைக் கெடுக்க வேண்டாம்”

கோபத்துடன் சொன்ன பிரதீபா தடாரெனக் கதவை மூடிக்கொள்கிறாள்.

சகோதரர்கள் இருவரும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தவராய் வெளியில் சென்று வாசற்படியில் அமர்ந்து கொள்கின்றனர்.

“பிரதிபாவுக்கு என்மேல் கோபம் போல கயான் நான் வந்ததை அவள் விரும்பவில்லைப் போல தெரிகிறது. நாங்கள் இரண்டு பேரும் பேசுவதைக்கூட அவள் விரும்பவில்லை. ஏனோ தெரியவில்லை?”

“அவள் அமைதியில்லாமல் தவித்துக் கொண்டுக்கிறாள். அவள் ஆங்கில ஆசிரியை. பேசுவதும் ஆங்கிலத்தில்தான் நடை உடை பாவனையும் அப்படித்தான். சாப்பிடுவதுகூட முள்ளக்கரண்டிகளால். நான் ஒரு நாட்டுப் புறத்தான் முட்டாள் என்றே என்னைப்பற்றி நினைக்கிறாள். நான் எனது மகனோடு எனது மொழியில் பேசுவது தவறா? அதற்கு அவள் விரும்பவில்லை. நான் கெட்டத்தன மில்லாத மடையன் என்றும் பெரிய ஆற்றல் அறிவு இல்லாதவனென்றும் நினைக்கிறாள். சொந்தக்காரர்களிடமிருந்தும் நண்பர்களிடமிருந்தும் என்னைப் பிரித்து வைத்து விட்டாள். எனது உறவினர்களின் பெயரை உச்சரிப்பதைக்கூட பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டாள். அப்படியானால் என்னை மணந்து கொள்ள ஏன் அவள் சம்மதித்தாள்?”

கயான் பலமாகக் கத்தினான்

என்னசொல்வதென தெரியாமல் அமைதியாக விருக்கிறான் ராமுலாபாயா.

‘மனதைப்போட்டு அலட்டிக் கொள்ளாதே. எல்லாம் சரிவரும்’

“இல்லை நீங்களே சொல்லுங்கள் பிற பாஷைகள் பேசாதவர்கள் எல்லோரும் படிப்பாளிகள் இல்லையா? ஆங்கிலம் பேசாதவர்களிடம் அவளுக்கு விருப்பமில்லை. அவளொரு வெள்ளைக்காரி இல்லையே! அவள் ஒரு மேட்டுக்குடி இந்தியப் பெண். அவளை விரும்பி மணமுடித்த சாபம் கிட்ட வேண்டும்.” கயான் சிறு பிள்ளைபோல கேவிக்கேவி அழத் தொடங்கினான்.

மறுநாள் ராமுலாபாயா நித்திரைவிட்டு எழும்பும்போது கயான் வேலைக்குப் போயிருந்தான் பிரதிபா பாடசாலைக்குச் சென்று விட்டாள். வீட்டில் ஒருவரும் இருக்கவில்லை

காலையிலிருந்து முழு நாளும் என்ன செய்வதென்று அறியாமல் வெறுமனே அங்குமிங்கும் அலைந்து விட்டு மாலையானதும் வீடு திரும்புகிறான் ராமுலாபாயா. வாசல் மணியை ஒலிப்பதற்கு தயாராகும்போது வீட்டினுள்ளே கயானும் பிரதிபாவும் பெரிதாகச்

சத்தம்போட்டுக் கொள்வது கேட்கிறது. பிரதிபா பெரிதாகக் கத்துகிறாள்.

“இதைக்கேளுங்க, இங்க நான் இருக்கணுமா இல்லை போயிடனுமா? அந்த மேட அண்ணன் இனியும் இங்க இருக்கக் கூடாது. அந்த நாட்டுப்புறத்தான் கொங்கத்தனமா பேசுறான். கொஞ்சங்கூட நாகரிகம் தெரியல்ல. இங்கிலீஸ் ஒரு வார்த்தை தெரியாது. சுத்த கர்நாடகம் அந்த ஆளுக்கு இருக்கிற பெறுமதி என்ன அந்தப்பட்டிக்குப் அந்த ஆள்களை பார்க்கப் போகவர இருக்கணுமென்னு சொல்கிறீரா?”

“இங்கிலீசோ இல்லாட்டி வேறு ஏதாவது வெளிநாட்டுப் பாஷையை பேசிறதுனாலை மனுசங்க உயர்ந்தவர்களாகிவிடமாட்டாங்க, நீர் ஒரு கெட்ட மனுஷி. ஆமா மோசமான கெட்ட மனுஷி...”

‘நான்.... நான்... கெட்டவளா’

பீங்கான் கோப்பைகள் தரையில் வீசி எறிந்து நொருங்கும் ஒலி பலமாகக் கேட்கிறது. சிறிது நிசப்தம் நிலவுகிறது.

‘நான் ஏன் இந்தப் பயணம் வந்தேன்’

வாசற்படியில் நீண்ட நேரம் உட்கார்ந்து விட்டான். இரவானதும் கயான் வாசற் கதவைத்திறக்க அண்ணன் உட்கார்ந்திருப்பதைக் காண்கிறான்.

அவனது மனம் சஞ்சலத்திலாழ்கிறது.

‘தம்பி கயான் என்னுடைய சூட்கேசை கொண்டுவந்து தா. எனக்கு எல்லாமே கேட்டது. எல்லாம் விளங்கிவிட்டது. உன்னை எண்ணி நான் வேதனை அடைகிறேன். ஒருவரை மற்றொருவர் பழித்துப் பேசுவதை நீ விரும்ப மாட்டாய் என்பதை நான் அறிவேன். ஒருவர் இன்னொருவர்மேல் வன்மம் கொள்வதையோ பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டாய். ஒருவரின் இல்லாமையை வறுமையை ஏளனப்படுத்துவதைக்கூட பொறுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒருவர் இன்னொருவரோடு வைராக்கி யத்துடன் வாழமுடியாது’

ராமுலாபாயா சூட்கேசைக் கையில் பிடித்தவாறு நிராசையுடன் வெளியேறுகிறான். ரெயில் வண்டியில் வெறும் பொம்மையைப்போல உட்கார்ந்திருக்கின்றான். ரெயில் பயணத்தின் போது கனமான சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த அவன் ரெயிலிலிருந்து இறங்கி பஸ்ஸில் கிராமத்தை நோக்கிப் பயணிக்கிறான்.

கிராமத்து வயல் வரப்பினில் நடக்கின்ற அவனை சுத்தமான குளிர்காற்று இதமாகத் தடவிச் செல்கிறது. விவசாயிகள் தத்தமது வயல்களில் தீவிரமாக வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். ஒருவர் இவனைப் பார்த்து,

“ஏய் ராம் எங்கப்பா போயி ருந்தே, வயல் பக்கம் ஆளையே காணமே... சுகமில்லாமல் ஏதும் இருந்தியோ...”

“சுகத்துக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை. கேட்டதற்கு ரெம்ப நன்றி. தூரப்பயணம் ஒன்று போயி ருந்தேன். ரெண்டு நாளா...”

அயலவர்கள் தனது சுகதுக்கங்களை விசாரித்தபோது மனதுக்கு இதமாகவும் திருப்தியாகவும் இருக்கின்றது. தனது வரவை எதிர்பார்த்து ரேவதியும் பிள்ளைகளும் வீட்டு வாசலில் நின்று கொண்டிருப்பது தெரிகின்றது.

பெரிய ஆலமரத்தினடியில் சிறிது நெரம் நிற்கிறான். மரக்கிளைகளிலிலிருந்து இறங்கிய விழுதுகள் மண்ணில் வேருன்றி நிற்கின்றன. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் தெரியும் வயல்வெளி சோளக் கொல்லை, புதர்கள் பார்க்கப் பரவசமாக இருக்கின்றது. மெல்லிய சங்கீதம் போல உடலைத் தழுவிச் சென்றது குளிர்காற்று. மனதில் அமைதி, நிறைவு, சொல்ல முடியாத அளவில் சுதந்திர எண்ணங்கள். தம்பி கயானோடு இளம் பராயத்தில் மகிழ்ந்திருந்த – கழிந்த கடந்துவந்த காலங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றது. பசுமையான நினைவுகள் அவை. இனி ஒருபோதும் இதுபோல காலம் வரப்போவதில்லை.

○○○

அமுதவிழாக் காணும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

அமுதவிழாக் காணுகின்ற தமிழ்ச்சங்கத்தின் அளப்பரிய தமிழ்த்தொண்டைப் பேசும் காலை இமயமெனப் போற்றிடலாம் எழுத்தில் சாலா எம்முன்னோர் தொடக்கிவைத்த அழியாச் சொத்து தமிழர்கள் தலைநகரில் தமிழ்த்தொண்டாற்றத் தீர்க்கதரி சனமாக அற்றை நாளில் அமைத்திட்டார் பின்னோரும் பயனுங் கொள்ள அன்றுமின்றும் என்றுமது பேறிற் பேறே!

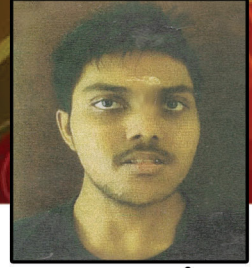
சான்றோர்கள் சிலரகூடித் தோற்று வித்தார் சான்றோர்கள் பலரொன்றிப் பரிபா லித்தார் சான்றோரால் இன்றுமது பாது காத்துச் செயற்படுதல் முத்தமிழின் பேற தாகும் நீண்டபெரு வரலாற்றைக் கொண்டே யின்றும் நிலைபெற்றுத் திகழ்கிறதே தெய்வப் பேறாய் பூண்டுள்ள நூலகமோ பெருமை சேர்க்கும் பாக்கியத்தை தருவதொரு படிமேற் சீரே

பல்நாட்டின் அறிஞர்களும் பதம்ப தித்த பெருமையுண்டு கொழும்புத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்காம் இல்வேறு இலங்கைமண்ணில் இஃது போன்றே இணையில்லாத் தொண்டியற்றும் எம்மோர் சொத்து கல்விதனை வளம்படுத்த வேறு வேறாய்க் காரியங்கள் செய்கின்றார் கருத்தோ டுன்னி வல்லதமிழ்ப் பேரறிஞர் வளர்த்த சங்கம் வரலாற்றில் பெயர்பதிக்கும் ஞான ஊற்று

மூத்தோரும் இளையோரும் பயன்கொள் வாறு முதியோர்க்கும் இளையோர்க்கும் வேறு வேறாய்ப் பாத்திரத்திற் கேற்றபடி தமிழை மாந்தப் பல்வேறு வழிகளிலே பங்கிட டியும் காத்திரமாம் செயற்பாடு கடமை யோர்ந்தே காலத்திற் கேற்றபடி நடக்கு திங்கே வார்த்தைக்குள் எடங்காதே சங்கத் தொண்டு வாழியவே! வாழியவே! வாழி! வாழி!

கிண்ணாவூர் ஷரிபுத்தீன்

ஔபாஸ்துப்பொருள் பாவஸனயும் அதுள் பாரிய பாதியுக்கும்

ஈ. அருண்

மதுவை மதுவாக எண்ணி அருந்தினால் நீ மேதையாக இருப்பினும் பேதையாவாய் போதையை பேதையாக எண்ணி கைவிட்டால் நீ பேதையாக இருப்பினும் மேதையாவாய். ஆம், இன்றைய வளர்சியெய்திவரும் உலகினுள் போதைப் பொருள் பாவனையும் அதன் பாதியுக்கும் பாரியளவு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இன்று நாம் எந்தவொரு ஊடகத்திலேயாவது போதைப் பொருட்கள் பற்றிய பரபரப்பான செய்திகளைப் படிக்காமலோ கேட்காமலோ விட்டிருக்கிறோமா? இவற்றுக்கு உதாரணமாக மதுபான வகைகள் புகையிலை, கஞ்சா, அபின் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சஞ்சா, அபின் போன்றவற்றை உபயோகிப்பது உலகளாவிய ரீதியில் தண்டனைக்குரிய குற்றமாக கூறப்பட்டனும் மக்கள் இவற்றிற்கு அடிமையாகி அவற்றைப் பயன் படுத்துகின்றனர். நாம் அன்றாடம் செவிப்படும் செய்திகளிலும் வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் இதை நொடிக்கு நொடி அறிந்து தெளிந்து கொண்டோம் உள்ளோம்.

அவ்வாறு இருந்தும் நமக்கென அதுபற்றிய பூரண தெளிவினைப் பெற முடியவில்லை? ஏனெனில் அதற்கு நாம் அடிமையாகிவிட்டோம். அடிமையாகி பேதமைப்பட்டுவிட்டோம். அது தான் இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். அன்று சொத்துடைவர்கள் மட்டுமே பாவித்த போதைப் பொருட்களை இன்று கூலித் தொழிலாளர்களும் இதற்கு அடிமையாகி பாவிக்கின்றனர்.

இன்றைய இளம் சமுதாயத்தினர் எதிர் நோக்கும் மிகப் பெரிய சவால்களில் ஒன்றாக இப்போதைப்பொருள் பாவனை திகழ்ந்து வருகிறது. பொழுது போக்கின் பொருட்டும் சிறு அற்ப சந்தோசத்தின் பொருட்டும் பயன்படுத்தப்படும் இது உலகத்திற்கு பேரச்சுறுத்தலாக மாறியுள்ளது. இவை நாளை தலைவர்களான இளையோரை திசை மாற்றித் தடம்புரள வைக்கிறது. பலர் போதைப்பொருட்களை இன்றியமையாத தேவையென்று கருதி தமது சுய சிந்தனையை சிதைத்து விட்டார்கள்.

பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் நம் நாடு அவர்களது ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த கால கட்டத்தில், இதை (மது) விற்பனை

செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

உடல் சோர்வினால் அதிகளவில் களைப்

புற்றிருந்த மக்கள் இதை அதிகளவு விலை கொடுத்தேனும் பெற்று அருந்த ஆரம்பித்தனர். இதையறிந்த அவர்கள் மேலும் மேலும் அதை கேள்விக் கேற்றாற்போல நிரம்பல் செய்து கொள்ளை இலாபம் பெற்றனர். இதனால் எமது நாட்டுக் குடும்பங்கள் பலவகைப்பட்ட வறுமை நிலைகளையும் கலாசாரச் சீர் கேடுகளையும் எதிர் கொண்டன. இதையெதிர்த்து எமது நாட்டுத்தலைவர்கள் பலர் இனவேற்றுமை பாராது ஒன்றிணைந்து நாட்டில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் கலகங்கள் வெடித்தன. இதன்பிறகு பிரித்தானியர் போதைப்பொருட்களை விற்பனை செய்வதை குறைத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவை இப்போது வெறு பல்வழிகளால் நாட்டை ஆக்கிரமிக்கின்றன.

சங்ககால மக்கள் தாம் போர்நிகழ்ந்து முடிந்தவிடத்து பரத்தையர் ஒழுக்கம், மது, உண்டாட்டு, வெறியாட்டு போன்ற பலவகையான சீர்கேடுகளை கடைப்பிடித் தொழுகினர். அதனால் சங்க மருவிய காலத்தில் அவ்வகையான சீர்கேடுகளை எதிர்த்து அறநெறி இலக்கியங்கள் பல எழுந்து மக்கள் வாழ்க்கையை ஒழுங்கு மைத்தன. அவற்றில் திருவள்ளுவரால் எழுதப் பெற்ற உலகப் பொது மறையாகப் போற்றப்படும் திருக்குறள் என்னும் நூலில் கள்ளுண்ணாமை குறித்து ஒரு அதிகாரமே அமைந்துள்ளது. **“ஔஞ்சனார் செத்தாரன் ஁று ஁ல்லர் எஞ்சுநர்஁ம் நஞ்சு உண்பார்கள் உண்பவர்”**

இதன் பொருளாவது நித்திரை செய்பவரையும் இறந்தாரையும் பிரித்தறிய முடியாது. அதேபோல எப்போதும் போதைப்பொருட்களில் ஒன்றாகிய கள்ளினை உண்பவர் கொடும் விடத்தை உண்பவரே. அவ்வளவிற்கு போதைப் பொருள் ஁ர் உயிருக்கே தீங்கு விளைவிக்கும் நஞ்சாக கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு காலத்திலேயே கண்டு கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அதைத்தான் இக்காலத்து மருத்துவர்கள் அடிக்கடி அறிவுறுத்துகின்றனர். “அது உடலி லுள்ள பாகங்களை சிறிது சிறிதாகப் பாதித்து அழித்துவிடும்” என்கின்றனர். ஆயினும் மக்களில்

சிலர் அதனை விடுவதாகத் தெரியவில்லை. அப்பழக்கம் நம் இளம் தலைமுறையினரை வெகுவாகப் பாதித்து வருகிறது. அதை அனுபவிக்கும் போது சொர்க்கம் கிட்டும் என்ற கூற்று நிலவுகின்றது. ஆனால் அது அந்தக் கணத்திற்கு மட்டுமே என்பது அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. அதனால் வாழ்நாள் முழுவதும் பெரிய தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது. பலவகையான குற்றங்களுக்கு ஆளாகி வாழ்நாள் குற்றவாளி என்னும் முத்திரை இச்சமூகத்தால் சூட்டப்பட்டுவிடும். சமூகத்தில் அன்றாடம் நடக்கும் கொலைகள், கற்பழிப்புகள், போதைவஸ்துகளுடன் மாணவர்கள் கைது செய்யப்படுதல் போன்ற தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் நாம் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்வுகளிலும் சமூக வலைத்தளங்களிலும் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் மற்றும் நாம் பார்க்கும் சினிமாக்களிலும் அதுபற்றிய விழிப்புணர்வுகள் விழிக்கப்படினும் அதே நேரத்தில் அதை பாவிக்கும் போது கிடைக்கும் பொய்யான அருமையும் காட்சிப்படுத்தப் படுகின்றன. குற்றச் செயல்களுக்கு இதுவே ஆதாரமாகின்றது.

இது இன்றைய சமுதாய இளைஞர்களை அதிகளவில் பாதிக்கின்றது. அதை அன்றாடம் பார்க்கும் இளைஞர்கள், அதனால் விளையும் பாரிய தீங்குகளை கருத்திற் கொள்ளாது அதை நாமும் பயன்படுத்தினால்தான் என்ன என்ற மனநிலைக்கு அவர்கள் உள்ளாகின்றனர். அதைவிட சமவயதுக் குழுக்கள் மற்றும் இனம் தெரியாத நபர்கள் வழங்கும் தவறான வழிகாட்டல்கள் மற்றும் வற்புறுத்தல்களின் மூலமும் இளைய சமூகத்தினர் இதனால் பெருமளவு பாதிப்புக்குள்ளாகின்றனர்.

மாணவர்கள் போதைப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாவதற்கு அத்திவாரமாக அமைவது அவர்களின் வீட்டுச் சூழலாகும். பெற்றோர், அயலவர்கள், மற்றும் உறவினர்கள் அவற்றை உபயோகிப்பதைக்கண்டு மாணவர்களும் அதற்கு அடிமையாகின்றனர். உலக நடைமுறையில் இன்று சகல நாடுகளிலும் போதைப் பொருள் வியாபாரம் நடைபெறுகின்றது. கல்வி அறிவற்ற நாடுகள் கூட இருக்கலாம். ஆனால் போதையற்ற நாடுகள் இருக்கவே முடியாது எனலாம். அந்தளவிற்கு இது உலக மெங்கும் வியாபித்துள்ளது. தமக்கு யாது நடந்தாலும் பரவாயில்லை, போதைப் பொருள் வியாபாரம் குறைவின்றி நடைபெற்றாக வேண்டும் எனப் போதைப்பொருள் வாணிகர்கள் உறுதியளிக்கின்றனர். இந்த வியாபாரிகளும் பாடசாலைச்சூழல், தனியார்நிறுவனச் சூழல்கள்,

என இளம் பராயத்தினர் அதிகளவு நடமாடும் இடங்களை இலக்கு வைத்து தங்கள் போதைப் பொருள்வியாபார நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கின்றனர். பெற்றோரின் கவனயீனம் அத்த செய்வ நிலை என்பன இளம்பராயத்தினரை இப்பழகத்துக்குள் இழுத்துச் செல்கிறது. கட்டினைப்பருவத்தினரையே இது அதிகளவில் பாதிக்கின்றது. அவர்கள் தமது கதாநாயகர்களாக கொள்ளும் பாத்திரங்கள் மது அருந்துவது போல தாமும் செயற்பட முற்படுவதனால் அவர்களின் தீய பழக்கம் இவர்களையும் பற்றிக் கொண்டு விடுகின்றது.

பொது இடங்களில் சிகரட், புகையிலை உபயோகிப்பதையும் விற்பனை செய்வதையும் தடுக்க வேண்டும். வேறு நாடுகளிலிருந்து போதைப்பொருள் வணிகம் செய்பவர்களுக்கும் அதற்கு அனுசரணை வழங்குபவர்களுக்கும் எதிராக கடுமையான சட்டதிட்டங்களை அரசாங்கம் அமுல்படுத்தல் அவசியமானதாகும். பதினெட்டு வயதிற்கு உட்பட்டோருக்கு மதுபானம் சிகரெட் போன்ற வற்றை விற்பனை செய்வோருக்கு எதிராக கடுமையான சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். இயலுமானவரை மதுபான சாலைகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுவதை அரசு தடுக்க வேண்டும்.

அத்துடன் போதைப் பொருட்களை இயலுமானவரை கட்டுப்படுத்த சமூகத்தின் பல் வேறு தரப்பினரும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். போதைப் பொருள் பற்றிய விளிப்புணர்வுகள் அதைத்தாங்கிய பதாதைகள், சுவரொட்டிகள் சினிமா மற்றும் வேறுவித பிரபலங்களால் முன்னெடுக்கப்படும் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள், தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள், போதைப்பொருள்களுக்கு அடிமையானவர்களுக்கு மருத்துவ ஆலோசனைகள், இது குறித்தான மேடைநாடகங்கள் பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் மருத்துவ பிரிவினரால் நிகழ்த்தப்படும் இதுபற்றிய கலந்துரையாடல்கள், போன்றவற்றை மேலும் முன்னெடுத்து செல்லத் தலைப்படல் சாலச்சிறந்ததாகும். ஆகவே இது குறித்து அதிகளவு கவனத்துடன் பொதுமக்களும் நமதுநாட்டு தலைமைகளும் மற்றும் சுகாதார பிரிவினரும் செயற்பட வேண்டும் போதைப் பொருள் பாவனைகளையும் அதனால் நிகழும் பாரிய பாதிப்புகளையும் இலங்கையில் மட்டுமல்ல உலகிலேயே இல்லாதொழிப்பதற்கு நாடமெல்லோரும் முன் வரவேண்டும்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அமுதவிழா 2023 ஜூன் 9,10,11 ஆம் திகதிகளில் இடம் பெற்றது. ஆரம்ப நிகழ்வாக சங்கத் தலைவர் நடராஜர் காண்டிபன் தலைமையில் ஊர்வலம் வெள்ளவத்தை மங்கையர்க்கு முன்றலில் பி.ப 4மணிக்கு ஆரம்பமாகி 4.30மணிக்கு சங்கமண்டபத்தை வந்தடைந்தது. திரு. அரவாண்டிப்பிள்ளை ஜெயராசா திருமதி கல்யாணி ஜெயராசா தம்பதியினர் விழாவினை மங்கலவிளக்கேற்றி ஆரம்பித்தனர். தொடர்ந்து தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை செல்வி சங்கதிப்பிரியா தேவபிரகாசம், செல்வி கபிலாஜினி நந்தகுமார் செல்வி சுபலக்ஷிகா கேசவன் ரெட்டியார் இசைத்தனர். அடுத்த நிகழ்வாக சண்டிப்பாய் நர்த்தன சித்திர கலைமன்றத்தினரின் நடன நிகழ்வு இடம்பெற்றது. திருமதி பவானி முகுந்தனின் வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து தலைமையுரை இடம் பெற்றது. தொடக்க வுரையை துணைத்தலைவர் திரு. மா.கணபதிப்பிள்ளை நிகழ்த்தினார்.

பேராசிரியர் சி தில்லைநாதன், முனைவர் கனக ஈஸ்வரன், பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் முனைவர் செல்வி திருச்சந்திரன், சாகித்தியரத்னா தி. ஞானசேகரன் ஆகியோர் இயல்முனைவர் பட்டம்வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டனர். இவர்களுக்கான கௌரவத்தினை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் நடராஜா காண்டிபன் வழங்கினார். அடுத்து இயல்இசை நிகழ்வாக பறை இசை மட்டக்களப்பு இசைக்கலைஞர்கள் அண்ணாவிமார் அளிக்கை: கிழக்கிலங்கை இசைக்கலைஞர்களால் வழங்கப் பெற்றது. நன்றியுரையை சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி வழங்கினார். நிகழ்ச்சிகளை நிர்வாகக் குழு உறுப்பினரான திருமதி உமாச்சந்திரா பிரகாஸ் தொகுத்து வழங்கினார். சங்க கீதத்துடன் அன்றைய நிகழ்வு நிறைவு பெற்றது.

இரண்டாம்நாள் காலை நிகழ்வு அமரர் வி.ஏ. கந்தையா ஞாபகார்த்த அரங்கில் 'ஈழத்தமிழர் மரபுரிமைகள் மரபும் நீட்சியும்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வரங்கு இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வுக்கு கலாநிதி. க. இரகுபரன் தலைமை வகித்தார் மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை முது கலைமாணி திருமதி சந்திரிக்கா ரவிக்குமார் இசைத்தார். தொடக்கவுரையை முன்னாள் கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் திரு ஆ. இரகுபதி ஸ்ரீபாலசிறிதரன் நிகழ்த்தினார். திருமிகு மா.மோகன கிருஷ்ணன் "இயற்கை சார்ந்த மரபுரிமைகள் - ஆய்வும் அவசியமும்" என்ற தலைப்பிலும், திருமிகு சின்னராஜா ரமணராஜா "உணவுசார் மரபுரிமைகள் -மரபும் மாற்றமும்" என்ற தலைப்பிலும் திருமிகு சதாநந்தன் பால கிருஷ்ணன் "விவசாய மரபுரிமைகள் -மரபும் மாற்றமும்" என்ற தலைப்பிலும் திருமிகு து.கௌரீஸ்வரன் "உள்ளூர் ஆற்றுக்கைக் கலைகளின் மரபுரிமைகளும் கூத்து மீளருவாக்கமும்" என்ற தலைப்பிலும் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர். நிகழ்ச்சித் தொகுப்பினை நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர் திருமதி வளர்மதி சுமாதரன் வழங்கினார். சங்க கீதத்துடன் அன்றைய நிகழ்வு நிறைவு பெற்றது.

இரண்டாம்நாள் மாலை நிகழ்வு அமரர் திரு. மு.வைரவப்பிள்ளை ஞாபகார்த்த அரங்கில் இடம்பெற்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் துணைத் தலைவர் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி திருமதி ஜெயந்தி விநோதன் தலைமை தாங்கினார். முன்னாள் வதிவிடப் பிரதிநிதி, ஐக்கிய நாடுகள்சபை திரு.எஸ் திருஞானசம்பந்தர் திருமதி விஜயலக்ஷமி திருஞானசம்பந்தர் ஆகியோர் மங்கல விளக்கேற்றினர். தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை செல்வி வைசாலி யோகராஜன் இசைத்தார். தொடக்கவுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் துணைத்தலைவர் மருத்துவர்

படப்பிடிப்பு: எஸ்.எம்.சுரேந்தரன்

தி.ஞானசேகரன் ஆற்றினார். தொடர்ந்து தலைமையுரை இடம்பெற்றது. திருமதி பவானி குகப்பிரியாவின் தியாகராஜர் கலைக்கோயில் மாணவியரின் “ ஈழத்துக்குறவஞ்சி நடனம் இடம் பெற்றது. அடுத்து தென்மயிலை அளவெட்டி சுகுமார் குழுவினரின் ஓயிலாட்டம் இடம்பெற்றது. அடுத்த நிகழ்வாக உடுவில் “நிருத்தியநிகேதன்” நாட்டியாலயத்தினரின் புத்தாக்கநடனம் இடம் பெற்றது. தொடர்ந்து இடம்பெற்ற கவியரங்கம் நிகழ்விற்கு காரைக்கவி கந்தையா பத்மான்ந்தன் தலைமை வகித்தார். இக்கவியரங்கில், கவிஞர் இரா. தனுஷா, தமிழ்த் தென்றல் அலி அக்பர், கவிஞர் செல்வ திருச்செல்வம், கவிஞர் ந.மயூரன், கவிஞர் சுபாஷினி பிரணவன், கவிஞர் கிண்ணியா அமீரலி ஆகியோர் பங்குபற்றினர். நிறைவாக உடல்பூர் ஹரேராமா ஹரே கிருஸ்ணா குழுவினரின் வில்லிசை நிகழ்வு இடம்பெற்றது. நிகழ்ச்சித் தொகுப்பினை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கல்விக்குழுச் செயலாளர் திருமதி பவானி முகுந்தன் வழங்கினார். சங்ககீதத்துடன் அன்றைய நிகழ்வுகள் நிறைவுபெற்றன.

மூன்றாம்நாள் காலை நிகழ்வுகள் அமரர் திரு.கலாநிதி எச்.டி.டபிள்யூ தம்பையா கியூ. சி. ஞாபகார்த்த அரங்கில் இடம்பெற்றன. ஈழத்தமிழர் மரபுரிமைகள் மரபும் நீட்சியும் என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்த ஆய்வரங்கிற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க புலமைக்குழுச் செயலாளர் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் தலைமை வகித்தார். மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை செல்வன் கிருஷ்ணகுமார் மோகித்ஷால் இசைத்தார். தொடக்கவுரையினை பொதுச் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி ஆற்றினார். அதனைத் தொடர்ந்து தலைமை உரை இடம்பெற்றது.

பின்னர் ஆய்வுரைகள் இடம்பெற்றன. முனைவர் தி. செல்வமனோகரன் “வழிபாட்டு சமயமரபுரிமைகள் - நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும்” என்ற தலைப்பிலும் திருமிகு பிரசாத் சொக்க லிங்கம் ‘நாட்டார் மரபுரிமைகள் - தேடலும் ஆவணமாக்கலும்” என்ற தலைப்பிலும்

திரு.ஜெகதீஸ்வரன் டிசாந்ந்த “தொல்லியல் மரபுரிமைகள் - சட்டமும் அடையாளச் சிதைப்பும்” என்ற தலைப்பிலும்

பேராசிரியர் சி ஜெயசங்கர் ‘நிலைத்து நிற்கும் சமுதங்களின் உருவாக்கலில்

தொட்டுணராப் பண்பாட்டு மரபுகளும் மீளுருவாக்கமும்” என்ற தலைப்பிலும் பேராசிரியர் கலாநிதி சபா ஜெயராசா “மரபுரிமையும் தேசிய இனங்களும்” என்ற தலைப்பிலும் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர். நிகழ்ச்சிகளை திருமதி லீலாவதி மோகன சுந்தரம் தொகுத்து வழங்கினார். சங்க கீதத்துடன் மூன்றாம்நாள் காலை நிகழ்வுகள் நிறைவுபெற்றன.

மூன்றாம் நாள் மாலை நிகழ்வுகள் அமரர் திரு. கலாநிதி க. செ. நடராசா ஞாபகார்த்த அரங்கில் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி நடராஜர் காண்டிபன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. திரு. கணேஷ் தெய்வநாயகம் ஆலய அறங்காவலர் தலைவர் ஈஸ்வரன் குழுமம் வைத்திய கலாநிதி திருமதி மருதினி தெய்வநாயகம் மங்கல விளக்கேற்றினர். தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை செல்வி பிரியங்கா ஆன் பிரான்சிஸ் இசைத்தார். தொடக்கவுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நிதிச் செயலாளர் செல்வ திருச் செல்வம் நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து ஈழத்துத் தமிழியற்புலங்கள் என்ற அமுதவிழா ஆய்வு நூல் வெளியிடப்பட்டது. வெளியீட்டுரையை பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் நிகழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து சங்க வரலாறு 80 என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. வெளியீட்டுரையை கலாநிதி க. இரகுபரன் நிகழ்த்தினார். அடுத்து கிளிநொச்சி பிரசாந்தினி நர்த்தன நாட்டியாலயத்தினரின் ருத்திர தாண்டவம் நாட்டிய நிகழ்வு இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து கொழும்பு சட்டபீடத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் அ.சர்வேஸ்வரன் நடுவராக விவாத அரங்கு இடம்பெற்றது. இன்றைய இளைஞர்கள் தமிழர் மரபுரிமைகளை பாதுகாப்பளிப்பதில் பங்களிப்புச் செய்கிறார்கள் ஆம்/இல்லை என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்ற இவ்விவாத அரங்கில் அபிஷனா திருத்தணி ஈசன், உமையாள் துரைச் செல்வன், நடராசா கணேஷியாம் ஆத்மிகா பிரஜீத், அன்புச் செல்வன் கேசவன், இரவிச்சந்திரன் கிருஷாந்தன், ஆகியோர் பங்குபற்றினர்.

நிகழ்ச்சிகளை சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி திருமதி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா தொகுத்து வழங்கினார்.

சங்க கீதத்துடன் நிகழ்வுகள் நிறைவு பெற்றன.

சேர். பொன். இராமநாதனின் நினைவாக லீலாவதி இராமநாதன் அம்மையாரால் கட்டப்பட்ட கோயில்

மறக்கப்பட்ட முருகன்

கோவில் முகப்பு

- லண்டன் அம்ப்

கோபுரம்

ஒரு பிரசித்தமான முருகன் கோயில் – எங்கே என்கிறீர்களா? தமிழ் நாட்டில் மனதை மயக்கும் மலைகள் மலிந்து காணும் “கொடைக்கானலில்” மலை உச்சியில் கம்பீரமாக காட்சி தரும் குறிஞ்சி ஆண்டவர் திருக்கோயில்.

பாரத தேச தமிழ் நாட்டில் திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் கொடைக்கானல் பேருந்து நிலையத்துக்கு 4 கி.மீ. தொலைவிலேயே கோவில் கொண்டெழுந்தருளியிருப்பவர் சீரமிகு சுப்ரமண்ய ஸ்வாமி.

இற்றைக்கு ஏறத்தாழ பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் சிறு சுற்றுலா சென்றிருந்தபோது தற்செயலாக இக்கோயிலுக்கு செல்ல நேர்ந்தது. அங்கு அடியேன் கண்டு பெரும் வியப்புற்ற கல்வெட்டு – “இக்கோயில் லீலாவதி இராமநாதன் அம்மையாரால் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் நினைவாக - நிறுவப்பட்டது” – என அறியத்தந்தது

– இந்த அதிசயிக் கத் தரும் செய்தியே அடியேனை மேலும் மேலும் இக்கோயில் பற்றி அறியும் அவாவைத் தூண்டியது. (also ref. Kodaitrip.com).

அண்மையில் இக்கோயிலைத் தரிசிக்கும் அரும்பெரும் வாய்ப்புக் கிட்டியது முருகன் கருணையே.

தமிழ் ஈழம் பெற்றெடுத்த தவப் புதல்வன் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனை அறியதார் அறியா தாரே!

அடியேன் கல் விபயி ன்ற பரமேஸ்வரா கல்லூரி (இன்றைய பெருமைதரு யாழ். பல்கலைக் கழகம்) இராமநாதன் கல்லூரி ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்தது

கொடிஸ்தம்பம்

முலவர்

மட்டுமன்றி ஈழத்துக்கே பெருமை தேடித்தந்த – பல்லின மக்களாலும் – ஏன், அன்றைய பிரித்தானிய வல்லரசாற்கூட) – போற்றப்பட்ட சைவப் பெருமகனாரின் துணைவியாரே அன்னை லீலாவதி.

அவர் தனது பிறப்பு மதமாகிய கிறிஸ்து வத்தை விட்டு சைவமதத்தைத் தழுவினார். அவர்தம் பக்தி மேலீட்டினால் இந்திய நன்னிலமான கொடை (கோடை) கானலில் – முருகனுக்குப் பிரியமான அதிஉயர்ந்த பீடமான குறிஞ்சி மலைப் பகுதியில் கோயில் கட்டு வித்தார்.

முருகன் வள்ளியை வஞ்சித்ததும் இம்மலையிலேயே என்றும் கூறுவர்.

அன்னை லீலாவதியை ஐரோப்பியப் பெண் என்றும் (Travetriangle.com – “European lady woman”) ஒருசிலர் ஆஸ்திரேலியப் பெண்மணி என்றும் குறிப்பிடுவர். அதோடு மட்டுமன்றி இராமநாதனைக்கூட ஒரு மின் வலையம் (அந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவர்) என்று புதியதொரு செய்தியை வழங்குகிறது.

இங்கு குறிப்பிட்ட மின் வலையங்களை திறந்து பார்ப்பின் இவ்வுண்மைகளை உறுதிப் படுத்திக் கொள்ளலாம்.

மாலைமலர் மின்வலையம் : <https://www.maalaimalar.com/> எனும் இப் பகுதி இக்கோயில் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “ 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மலரும் இந்த அரிய வகை குறிஞ்சி மலர்கள் கொடைக்கானல் மலைப் பகுதிகளில் நீல வண்ணத்தில் பூத்துக் குலுங்கும் அழகை ரசித்த ஆஸ்திரேலிய பெண்மணி ஆர். எல்.ஹாரிசன் என்பவர், இப்பகுதியை சேர்ந்த ராமநாதன் என்பவரை திருமணம் செய்தார்.” என்று குறிப்பிடுகிறது. “இந்த கோவில் வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளலாம்” எனக் குறிப்பிட்ட இந்தக் கட்டுரையில் இதைவிட வேறு வரலாற்றுப் பதிவே இல்லை. ஈழம் தந்த மஹான் இராமநாதப் பெருந்தகை “இப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர்” என்பது எவ்வாறு பொருந்தும்?

சென்றமாதம் (பிப்ரவரி 2023) அந்த முருகனைத் தரிசிக்கச் சென்றவிடத்து, அங்கு பூஜை செய்துகொண்டிருந்த 35-40 வயது மதிக்கதக்க பூசாரியாரிடம் இந்த ஆலயத்தை நிர்மாணித்தவர் பற்றி ஏதவது எழுத்துச் சுவடுகள் உள்ளதா என வினாவியபோது, அவர் தந்த விடை சரீர் என அடியேன் மனதைத் துளைத்தது. “இங்கு எழுத்து வடிவில் ஏதும்

(அர்சுகரின் அலுவலகத்தினூடாகத் தோன்றிய மகான் இராமநாதன் திருவாட்டி இராமநாதனின் படங்கள் – முகங்கள் சிதைந்து போயிருந்தன)

இல்லை – லீலாவதியின் படம் அலுவலகத்தில் மாட்டப்பட்டுள்ளது – அது மட்டுமே” என்றார்.

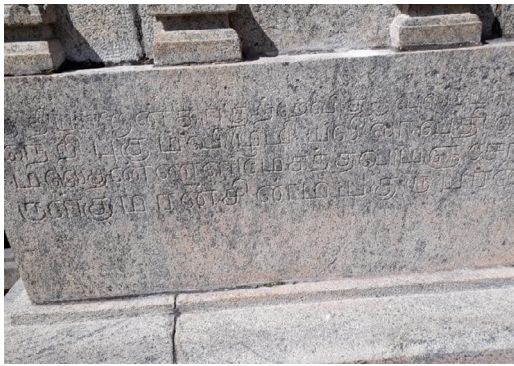
உடனே அவ்விடம் சென்று, ஒரு வலையன்னலின் உள்ளே மங்கி மழுவிய படத்தைக் கண்டு கண்கள் கலங்கின – ஈழம் பெற்றெடுத்த கல்விமான் - உள்நாட்டு வெளிநாட்டுத் தலைவர்களால் பெரிதும் பாராட்டப் பட்டு - ஒரு உயர் பதவி வகித்த சட்ட மா அதிபர் – சமூக சேவகர் – சைவப் பெருந்தகை – யாழ்ப்பாணத்தில் உயர் கல்விக்கும் அதி உகந்த மாபெரும் பாடசாலைகளைத் தோற்றுவித்தவர் – அவரது நினைவாக அவரது மனைவி – தம்மைக் கவர்ந்து தழுவிய இந்து மதத்தின் சின்னமாக – நிர்மாணித்த கோயிலின் ஸ்தாபகருக்கா இந்த நிலை? என அடியேனது மனம் மிக்க ஏமாற்றமடைந்தது.

என்னே! கோயிலை சுற்றி வரும்பொழுது கண்டவை சற்றே மன ஆறுதல் கொடுத்தன – மூலவர் சுவர்களில் காணப்படும் கல் வெட்டுகளும் – பின்னர் கோயில் முகப்புக்கு அண்மையில் அக்கல்வெட்டுகளின் புரியக் கூடிய தமிழாக்கத்தையும் கண்டு பேருவகை அடைந்தேன் கல்வெட்டுகள் பெரிதும் புரிய இயலாதவை அவற்றை அனைவரும் புரியக்கூடியதமிழில் ஒரு கற்பலகையில் வடித்திருப்பது பலரின் கண்களைக் கவராமலிருக்கலாம் – ஏனெனில், அவற்றிற்கு மேலாக, அண்மையில் புனர் நிர்மாணம் செய்தோர், அரசியலாளர் அவர்களின் பெயர்ப்பலகைகள் பளிச்சென்று தெரிந்தன (மேலே படம் ஒன்று பார்க்கவும்)

அடியார்களை அண்மிக்கும் முருகனுக்கு மாற்று விளம்பரங்கள் தேவையில்லைப் போலும்!

(இன்றைய முக்கியஸ்தர்களின் பெயர்ப்பலகைகள்)

(மூலவர் சுற்றுப்புறச் சுவர்களில் கண்ட ஒரு கல்வெட்டு)

இவ் விடயம் பற்றி, மின் வலையங்களை வலம்வருங்கால், சுற்றுலா ஒழுங்குளர்க்கோ தமிழ்நாட்டு சுற்றுலாத்துறையினருக்கோ இந்த அரிததொரு பொக்கிஷத்தை மக்களுக்கு உரியவாறு அறியத்தரும் அக்றையே இல்லை என்பதை அறிய மனம் புழுவாய்த் துடிக்கிறது. தமிழ்நாட்டு சுற்றுலாத்துறையின் ஆங்கிலத்திலோ தமிழிலோ மின்வலையத்தில் இராமநாதன் “என்றொருவரின்” மனைவியால் கட்டப்பட்டது என்றதை விட வேறெதும் இல்லையே!

மாமனிதன் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் தொன்றுதொட்டு விளங்கும் தொண்டுச் சின்னமான பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடும் இவ்வருடத்தில் அவர் மனைவியாரால் அன்னாரது நினைவுச் சின்னமாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட கொடைக்கானல்

மூலவர் திருக்கோவிலின் பின்புறம் – கல்வெட்டு கல்வெட்டின் விபரம்

திருமுருகன் ஆலயத்துக்கும் உரிய மதிப்பு கொடுத்தல் அவசியம். உரிய அதிகாரிகளோ அரசினர்களோ அல்லது ஆட்சியாளரோ இந்தப் புனித இடத்துக்கு உரித முக்கியத்துவம் கொடுப்பரா? அவ்வாறு கொடுத்தல் அதிமிக அவசியம் எனக் கருதுகிறேன் - விடை கிட்டுமா என்ற ஆதங்கத்துடன் விடை பெறுகிறேன்.

○○○

இலங்கையின் முன்னோர் (Ancient People)

ஷெட்லேவர் - ஒரு வரலாற்றுக் காலம்

வாகரை வாணன்

உலகில் முதல் மனிதன் தோன்றிய இடம் தென்னாபிரிக்கா என்பது பலரும் தெரிந்த வரலாறு. இந்த முதல் மனிதனின் அடிச்சுவடும் அதே மண்ணில் பதிந்திருந்தமையும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இப் பெருமையைத் தனதாகக் கொண்ட தென்னாபிரிக்கா, வடஇந்தியா என ஒரு கண்டம் உருவாவதற்கு முன்பே தனிக் கண்டமாகத் திகழ்ந்த தென் இந்தியாவோடு இணைந்திருந்தமையை அறிவியல் உலகம் அறியும். தென்னாபிரிக்காவில் கால் பதித்த முதல் மனிதனை லத்தின் மொழியில் HOMO SAPIENS எனச் சொல்வர். இவ்விரு லத்தின் சொற்களிலும் உள்ள HOMO என்பது மனிதனையும் SAPIENS என்பது கூர்ந்த அறிவையும் (SHARP - கூர்மை) குறிக்கும்.

அறிவார்ந்த இம்மனிதனின் நேரடி வாரிசுகள் என்று 'மரபணு' மூலம் அறியப்பட்டவர்கள் 'சான்' என்னும் பெயரோடு தென்னாபிரிக்காவின் பொஸ்வானா, அங்கோலா, நம்பியா ஆகிய இடங்களில் வாழ்வதாகத் தெரிகின்றது. இம்மக்களைப் 'புதன் வசந்தம்' (31 ஆவணி 2016) எனும் இதழில் பார்க்கும் போது அவர்களின் முகங்களில் குரங்குகளின் சாயல் பதிந்திருப்பது அப்படியே தெரிகின்றது. இந்நிழல் படம் டார்வின் (1809 - 1892) என்னும் சிந்தனை யாளரின் 'குரங்கில் இருந்து பிறந்தவன் மனிதன்' என்னும் கோட்பாட்டை எடுத்துக்காட்டும்.

குரங்கின் தோற்றத்தை உடைய இவ் ஆதிவாசிகளின் தொழில் வேட்டை ஆடுதல் ஆகும். இத் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்திய ஆயுதம் வில்லும் அம்பும்தான். இவ்வாயுதம் வேட்டைக்கு மட்டுமன்றிப் போருக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதனை இராமாயணம், மகாபாரதம் எனும் இதிகாசங்கள் வெளிப் படுத்தும். இது போன்று இற்றைக்கு 2600 ஆண்டு களுக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டை ஆட்சி செய்த மூவேந்தர்களின் கைகளிலும் அவ்வாயுதங்கள் இருந்தமையை சேர மன்னனின் இலச்சினை

எடுத்துக்காட்டும். சங்ககாலத் தமிழ் நாட்டை வேட்டுவத் தொழில் புரிந்த தமிழர்களும் ஆட்சி செய்தமையை 'புறநானூறு' (பாடல் 320, 141-77) எடுத்துச் சொல்லும். புறநானூறு சொல்வது உண்மை என்பதை தமிழ்நாடு கீழடியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ் ஆய்வில் கிடைத்த அவ்வாயுதங்கள் நிரூபிக்கும்.

இம்மக்களின் பூர்வீகத்தை (ANTIQUITY) சுட்டிக் காட்டவே 'ஆதிவாசிகள்' (ஆதி காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்) என்ற சொல் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. இவ் ஆதிவாசிகளின் வாரிசுகள் இன்றும் இலங்கை, இந்தியா, அந்தமான், நிக்கோபா தீவுகள் உட்பட வேறு சில நாடுகளிலும் வாழ்வதாகத் தெரிகின்றது. இம் மக்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பற்றிய பேராசிரியர்கள் கா. இந்திராபாலா, பரணவிதான ஆகியோரின் ஆழமான கருத்துக்களை இப்போது கவனிக்கலாம்.

உயிரியல் அடிப்படையில் முன்பிருந்த மக்களுக்கும் பின்பு வாழ்ந்த, வாழும் மக்களுக்கு மிடையில் தொடர்ச்சி இருப்பதற்கான சான்றுகளை மானிடவியலாளர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர் என்று பேராசிரியர் கா. இந்திராபாலா கூறுவது போல் மற்றொரு பேராசிரியரான பரணவிதான "இன்று சிங்களத்தை அல்லது தமிழைப் பேசும் மக்களுள் பெரும்பாலானோர் (வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில்) ஆதிவாசிகளின் வழித்தோன்றல்கள் என்றே கூறவேண்டும். இலங்கை வரலாற்றையும் தொல்லியலையும் விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆய்வு செய்வோர் இம்முடிவைத் தவிர்க்க முடியாது என்பார். (இலங்கையில் தமிழர் - பக்கம் 15) இவ்வாதிவாசிகள் தென் இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் எப்போது தோற்றம் பெற்றார்கள் என்ற கேள்வி எழுமானால் அதற்குப் பேராசிரியர் கா. இந்திராபாலா அளிக்கும் பின்வரும் பதிலையும் நாம் கூர்ந்து அவதானிக்க வேண்டும்.

தென் இந்தியா, இலங்கை பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்த ஆதி மனிதருக்கும் அவுஸ்திரேலியாவின் ஆதி மனிதருக்குமிடையில் பல ஒற்றுமைகள் இருப்பது பற்றி தெரிவிக்கப்பட்ட சில கருத்துக்கள் சரியாக இருக்கலாம் என்று அறிவியல் அடிப்படையில் இப்போது கூற இடமுண்டு. அத்துடன் தென் இந்தியா, இலங்கை பிராந்தியத்தின் ஆதிக்குடிகள், ஆபிரிக்கா விலிருந்து நேரடியாகப் புலம்பெயர்ந்து வந்த மனிதர் என்பதையும் இன்று இப்பிராந்தியத்தில் வாழும் மக்களுடைய முதல் முன்னோர்கள் இவர்கள் என்பதையும் இதன் மூலம் வலுப் படுத்தலாம். (இலங்கையில் தமிழர் - பக்கம் 71)

அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் பழங்குடியினர் தமிழரே என்பதை அவர்கள் இன்றும் அரை குறை உச்சரிப்போடு பயன்படுத்தும் YARTU (காற்று), NITRI (நெற்றி), PIRA (பிறை), MULI (மலை), MANAL (மணல்), MAYAAL (மையல்), MULHA (முகம்) என்னும் சொற்கள் எடுத்துக்காட்டும். மேலும் Dr. RAO என்பவரின் குழுவின் ஆய்வின்படி திராவிட மக்களும் தற்போதைய ABORIGINAL இனத்தவரும் பொதுவான DNA மூலக் கூறுகளைக் கொண்டமையும் தெரிய வருகின்றது. (ஆதாரம் - ஞாயிறு தினக்குரல் 17 ஆணி 2012)

பழங்குடி இனத்தின் உறைவிடமாகவும் சங்க காலத்தின் குறிஞ்சி நிலமாகவும் திகழ்ந்தது தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியான சேரநாடு. இதுவே இன்றையக் கேரள மாநிலமாகும். கேரளம் என்னும் சொல் "சேர" என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு என்பார் தமிழ் அறிஞர் மு. வரதராசனார். (மொழியியற் கட்டுரைகள் - பக்கம் 31) மலைவளம் மிக்க இம் மண்ணின் முதல் குடிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள் அன்றையப் பழந்தமிழராகிய வேட்டுவரே. அதனால் தான் அம்மக்களுக்கு முனைவர் வீ. மாணிக்கம் (கொங்குநாடு - 425-432) 'மலைமக்கள்' என்ற பெயர் சூட்டுவார். அம்மக்கள் வாழ்ந்த நிலம் 'பாலைநிலம்' என்று சங்க இலக்கியங்கள் சாற்றினாலும் அது கோடை காலத்தில் தீயாகக் கொளுத்தும் வெயிலினால் மாற்றமடையும் 'முல்லையும் குறிஞ்சியும்' என்பதை

**முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமைநீல் தீர்ந்து
நல்லியல்பு தகழ்ந்து நடுங்கு துயர் உறுத்தும்
பாலை எட்படோர் படிவம் கொள்ளும்**

(காடு காண்காதை)

என்று செந்தமிழ்க் காப்பியம் 'சிலப்பதிகாரம்' செப்பும்.

குன்றுகள் (சிறு மலைகள்) நிறைந்த குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களில் ஒரு பகுதியினரைச் சங்க இலக்கியங்கள் குறவர் என்று குறிப்பிட்டாலும் அச்சொல் குற்றவர் (மலை மக்கள்) என்னும் சொல்லின் திரிந்த வடிவமாகும். இது போன்றதே வேட்டுவர் என்னும் சொல்லும். இச்சொல்லே வேடர் என்றும் திரிந்து வழங்கும். வேட்டை என்னும் தொழிலையே இவ்விரு சொற்களும் வெளிப்படுத்தும். இத் தொழிலும் மீன்பிடித்தலும் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பழந்தமிழரின் தொழிலாக விளங்கின.

ஆரம்ப காலத்தில் பழந்தமிழர் வனத்தில் (காட்டில்) வாழ்ந்து வந்தமையால் அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் வன்னியர் என்ற பெயரையும் பெற்றனர். இது போன்றே பல்லவர் காலத்தில் (கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டு) வாழ்ந்த அதே மக்கள் 'காடவர்' (காட்டில் வாழ்வோர்) என்றும் அப்போதைய அரசன் பரமேஸ்வரவர்மன் 'காடவர் கோன்' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டனர். சங்க இலக்கியங்கள் இம் மக்களையே கானவர், மறவர், எயினர் (அம்பு எய்வோர்) என்று கூறும். இவ்வுண்மையைப் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமது 'வன்னியர்' என்ற நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். பிற்காலத்தில் வன்னியர், படையாட்சியர்' (படையை ஆட்சி செய்வோர்) என்றும் சொல்லப்பட்டனர். மேலும் ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி. 17ம், 18ம் நூற்றாண்டுகள்) பனங்காமத்து அரசனாக விளங்கிய பண்டார வன்னியன் அதே சமூகத்தவன் என்பதை அவனது பெயரும் வீரமும் வெளிப்படுத்தும்.

13ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் (கி. பி. 1215 - 1255) இருபத்து நான்காயிரம் (24,000) படைவீரர்களுடன் இலங்கை மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்த கலிங்க மாகோன் (கலிங்க நாட்டவன்) "புலத்தி நகரப் புரவலன்" (பொலநறுவை அரசன்) ஆண்பின் இலங்கையின் ராஜரட்டை, மாயரட்டை, உருகுணை ஆகிய மூன்று பிரதேசங்களிலும் 'வன்னிமையை' நிறுவினன் என்பார் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் (ஆதாரம் THE KINGDOM OF JAFFNA)

வன்னியர்க்கு இன்றைய மட்டக்களப்பு கோறளைப்பற்று வடக்கில் அன்று பெரும் செல்வாக்கு இருந்தமையை பழம்பெருமை வாய்ந்த அதன் கிராமங்களான பனிச்சங்கேணி, காயான்கேணி (காசான்கேணி) என்னும் கிராமங்களை முதன்மையாகக் கொண்டு அப்பிரதேசம் முழுவதையும் கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டில் அரசி வன்னிச்சி நாச்சியார் ஆட்சி செய்தமை எடுத்துக்காட்டும். எனினும் கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டில் மன்னம்பிட்டி முத்துக்கல்லில் தமிழ்நாடு இராமேஸ்வரத்தின் மறவர் குலத்தைச் சேர்ந்த வீரமுத்து வன்னிச்சியின் ஆட்சி நிலவியதாக 'மட்டக்களப்பு மான்மியம்' (பக்கம் 46) கூறுவதும் நமது அவதானத்திற்குரியது.

இதன்பின் உருவான ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலும் மட்டக்களப்பு மண்ணின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய மன்னம்பிட்டி முத்துக்கல் (இப்பெயர் வீரமுத்து வன்னிச்சியின் பெயரால் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம்.) வன்னியரின் அரச வம்சத்தோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தது. இவ்வரலாறு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியோடு முடிவுறாலும், முத்துக்கல் உடையார் பாரம்பரியத்தின் உறைவிடமாகவே திகழ்ந்தது. இதனை குலசேகரம் பிள்ளை உடையார், காத்தமுத்து உடையார், பஞ்சாயுதம் உடையார், வண்டையா உடையார் (தாய்வழித் தமிழரான இவர் தமது கடைசிக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு களுவாஞ்சிக்குடியில் வாழ்ந்ததாகத் தெரிகின்றது) ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாறு எடுத்துச் சொல்லும். அதேநேரம் முத்துக்கல் வன்னியர் அரச பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவரும் வல்வெட்டித் துறையைப் பிறப்பிடமாகவும் வாகரையை வாழ்விடமாகவும் கொண்டிருந்தவருமான அந்தோனிப்பிள்ளையின் (அந்தோச்சியார்) மனைவியாருமான நாச்சியாரின் மூத்த மகனும் 1907ம் ஆண்டில் வாகரைப் பொலிஸ் விதானையாராகவும் (FR. JOHN W. LANGE, S.J apd; PALM FRINGED COAST – PAGE 128) பின்பு கோறளைப்பற்று வடக்கின் உடையாராகவும் இன்றைய வாகரை மகாவித்தியாலயத்தின் நிறுவனராகவும் (1947 ல்) விளங்கியவருமான அ. பேதுருப்பிள்ளை உடையாரும் தக்க சான்றாக அமைவார்.

அரசி வன்னிச்சி நாச்சியார் பனிச்சங்கேணியைத் தனது அரசதானியாகக் (Royal Residence) கொண்டு மட்டக்களப்பு

கோறளைப்பற்று வடக்கை ஆட்சி செய்த மையைத் தனது ஆய்வின் மூலம் கண்டறிந்த SIR JAMES EMERSON TENANT என்னும் பிரித்தானிய வரலாற்று அறிஞர் 1859ல் CEYLON என்னும் தலைப்பில் எழுதிய ஆய்வுரையில் (ஏழு-11, PAGE 474-475) THE SALT LAKE OR LAY WAY OF PANICHENKERNE IS A VERY REMARKABLE SPOT. TRADITION SAYS THAT IT WAS ONCE THE SITE OF A ROYAL RESIDENCE. என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை பனிச்சங்கேணி ஒருகாலம் சிறந்ததோர் அரச தானியாக விளங்கியமையை எடுத்துக்காட்டும். இதுபற்றி அறிஞர் ரெனற் அவரது அதே நூலில் இவ்விதம் எழுதுவார்.

THE RUINS OF THE ANCIENT STONE BRIDGE CALLED "VANNATHIPALAM". THE TRADITIONS SAYS, LED TO THE RESIDENCE OF THE 'VANNICHI' OR ANCIENT QUEEN OF THE VANNI, THE RUINS OF WHICH ARE STILL VISIBLE IN THE JUNGLE. THE BRIDGE HAD BEEN CONSTRUCTED OF SINGLE STONE PILLARS STILL STAND IN THE MIDDLE OF THE STREAM, SUPPORTING TRANSVERSE PIECES OF PRODIGIOUS DIMENSIONS EVIDENTLY DESIGNED TO CARRY WOODEN PLATE FORM AS THE ROADWAY (PAGE 474-475)

பனிச்சங்கேணி அரசி வன்னிச்சி நாச்சியாரின் பரம்பரையினர் வன்னியின் பூர்வீக அரசர்களாகவும் அரசிகளாகவும் விளங்கியிருக்கலாம் என்னும் மேற்படிக்குறிப்பு, வன்னிக்கும் பனிச்சங்கேணிக்கும் இடையே இருந்த உறவையும் காட்டும். இவ்வறவு மன்னம்பிட்டி, முத்துக்கல் அரசபாரம்பரியத்தோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்பதும் தெளிவானதாகும். இதனை அறிஞர் ரெனற் போன்ற வரலாற்று அறிஞரும் கத்தோலிக்கத் துறவியுமான FR. JOHN. W. LANGE, SJ அடிகளார் தமது ஆங்கில நூலில் (PALM FRINGED COAST – PAGE, 50-51) இவ்வாறு எழுதுவார்.

THE VANNI EXTENDED RIGHT ACROSS THE NORTH OF THE ISLAND BELOW THE JAFFNA PENINSULA AND ABOVE ANURADHAPURA AND POLONARUWA. IT TOUCHED TRINCOMALEE ON THE NORTH EAST AND PANICHENKERNI ON THE SOUTH EAST. VANNICHES OR VANNY QUEEN RULED

OVER DIFFERENT PARTS OF VANNI AND THERE WAS ONE AT PANNICHENKERNI IN THE PORTUGUESE TIMES.

அருள் தந்தையும் வரலாற்று ஆய்வாளருமான LANGE அடிகளாரின் மேற்படி வரலாற்றுக் குறிப்பு 'பனிச்சங்கேணி வன்னிமை' இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் ஆட்சிக்கட்டிலில் அமர்ந்திருந்த ஏனைய வன்னிமைகளோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தமையை எடுத்துக் காட்டும்.

மனித இனத்தின் ஆரம்பமான ஆதி வாசிகள் (ANCIENT PEOPLE) பற்றிய மேற்படி வரலாற்றுக் குறிப்புகள் முதல் மனிதன் தோன்றிய தென்னாபிரிக்காவிலும் பின்பு அங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த நாடுகளிலும் அம்மக்கள் வேட்டை ஆடுதலிலும், மீன்பிடித்தலிலும் ஈடுபட்டாலும் காலச் சூழ்நிலையைக் கவனத்தில் கொண்டு நாடாளும் அரசர்களாகவும் உயர்ந்தமையையும் வரலாறு சொல்லும் என்பதற்கு பனிச்சங்கேணி அரசி வன்னிச்சி நாச்சியாரின் வான்புகழ் ஆட்சி எப்போதும் சிறந்த சான்றாக விளங்கும்.

○○○

சுப்பர் மடம்

சுவையான சம்பவங்கள்
எப்போதும் நடந்து
கொண்டேயிருக்கின்றன
நீண்ட பேச்சுகள்,
விவாதங்கள்,
உரையாடல்கள்,
ஒப்பந்தங்கள்,
தீர்மானங்கள்?
தீர்வு பற்றிய முன் வைப்புகள்
பின்னர்
நழுவல்கள்
இன்னும் எத்தனையோ,
காலாகாலமாக,
பன்றிகள்
சேற்றில் உழல்வதுபோல

பேச்சுப் பல்லக்கு
தம்பி கால்நடை

இ.ஜீவகாருண்யன்

குறுக்குக்) கவிதை..!

எட்டாது வர(வீ)ம்!

நூற்றுக்கணக்கான பெண்களை
மணமகளாக அலங்கரித்து
பெயர் பெற்றவர்
தன்னையும் அடிக்கடி
அலங்கரித்து கண்ணாடியின்முன் நின்று
அழகுபார்த்துப் பார்த்து
அகன்றது அவள் வயது
ஏழைந்தைத் தாண்டி
ஏக்கத்துடன்....!

எவ்வீ பொருத்தம்..!

மனைவிக்கு
அம்மா வீட்டுக்குப்போக
அனுமதி மறுத்துவிட்டு
அவசரமாக
அலங்காரம்பண்ணிப் புறப்பட்டார்
அவர்
மகளிர் தினத்தின்
பிரதம விருந்தினராக..!

சாமியே சரணாம்..!

"" டடி....மம்மி வரட்டாம்"
தமிழ் பற்றாளர் கந்தசாமியின்
அருமை மகளின்
அவசர அழைப்பு
அவர் சொல்லிக் கொடுத்த
செந்தமிழில்....!

கட்சிகளின் நதிமூலம்..!

அவர் தலைமையில்
புதிய கட்சி ஆரம்பம்.
இருந்த கட்சியில்
தேர்தலில் கேட்க
அவருக்கு
இடமில்லை என்ற கைவிரிப்பு....!

- வெல்லிதாசன்...

நபீஸின் நபீஸ்!

**கஸ்ஸால்
அஷ்டஷம்ஸ்**

காணியைக் கொஞ்சம் துப்பரவு செய்துவிட்டு கால்முகம் கழுவிக்கொண்டு வீட்டினுள் காலடியெடுத்து வைத்தபோது மகள் றிஸானா வந்திருந்தாள்.

“தாருங்கடேன் புள்ள வந்த? இந்த வெளணைங்காட்டும்”

பதிலில்லை. கண்களிரண்டும் கண்ணீரால் நிறைந்திருந்தது.

மேற்கொண்டு எதுவும் கதைக்காது நேரே மனைவியிடம் போனார் ஸாபிர்.

“இந்தாங்கோ டீ. பனிஸ்காரன் வந்த, முந்திமாதிரியில்ல எல்லம் கணிகளங். நான் எடுக்கில்”

நேநீர்க் கோப்பையை நீட்டியவாறே கணவனுக்கருகில் அமர்ந்து கொண்டாள் ராஹிலா.

“அவர் கொண்டந்து உட்டுட்டு போன ”. சிறிது மெளனம்.

“எங்கட மலே காணிய வித்ததானே! அதில பங்கு எடுத்து கொண்டுவரச் செல்லியாம்”

இது முதல் தடவையல்ல. இதற்கு முன்பும் பல தடவைகள் இப்படி றிஸானாவைக் கூட்டி வந்து விட்டிருக்கிறான் மருமகன் நபீஸ். கல்யாணம் கட்டி ஆக நான்கு வருடங்கள்தான்.

ஐயாயிரம் ரூபா கட்டோடு திருப்பியனுப்பினால் கொஞ்ச காலத்துக்கு நிம்மதியிருக்கும் என்பது பெற்றோருக்கும் மகளுக்கும் தெரியாததுமல்ல.

நபீஸுக்கு ஒழுங்கான தொழிலில்லை. வெளியிறங்கிப் போனால் தானே ஏதோ நாலு பணம் கிடைக்கும்! நண்பர்களுடன் அரட்டையடிப்பதும் அரசியல் பேசுவதுமே பிரதான தொழில். உம்மா வாப்பா படிக்க வைத்த புண்ணியத்தில் றிஸானாவுக்குக் கிடைத்த “கிளரிகல் ஜொப்”பால் கிடைக்கும் வருமானம் மட்டுமே சொல்லும் படியாக உள்ளது. மாமா மாமி குடியிருக்கும் வீட்டுக்கு அதிகம் வரவும் மாட்டான். ஆனால் ஊரார்

பார்வையில் “தாருக்கும் கரச்சலில் லாத தங்க பவுணான ஆள்.

றிஸானாவுக்கு ஏற்கனவே சொத்தில் பங்கு கொடுக்கப் பட்டு விட்டது. சரியாகச் சொல்வதாயின், மற்றப் பிள்ளைகளை விடவும் அதிகமாகவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய பெறுமதிப்படி சுமாராக ஐம்பது இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான காணி வீடு நபீஸின் விருப்பப்படி அவனது ஊரில் அழகாகக் காட்சி தருகின்றது.

மனைவியுடன் நீண்ட நேரமாக ஆலோசித்த ஸாபிர், அவளுடனே போய் அலுமாரியைத் திறந்து இரண்டு பேரும் உம்றா செய்வதற்கென வைத்திருந்த ஐந்து இலட்சம் ரூபாவையும் வெளியெடுத்தார். மோட்டார் சைக்கிளில் மகளையும் ஏற்றிக் கொண்டு இரண்டு கிலோ மீற்றருக்கு அப்பாலுள்ள அவளது வீட்டில் விட்டுவிட்டு வந்தபோது, இங்கே மனைவி முகத்தை நீட்டிக் கொண்டு

“நீங்க தான் இப்பிடி கேட்ட கேட்ட நேரமெல்லம் குடுத்து குடுத்து அசடாக்கிய. இதென்னொரு கரச்சலன்? எங்கட சல்லிக்கு எங்களுக்கும் ராக்கு பெய்த்து கொள ஏலாமிருச்சிய”

கறிச் சட்டியை கோபத்துடன் அடுப்பில் வைக்கும் சத்தம் தெளிவாகவே கேட்டது.

மலைக் காணியை விற்ற காசில் திருமணத்துக்கு காத்திருக்கும் இளைய மகளுக்கு நகை வாங்கப்பட்டது. பிள்ளைகள், மற்றைய மருமக்கள் யாருமே அதை எதிர்க்கவுமில்லை.

இந்த இரண்டு வருடங்களாக பென்ஷன் காசில் மிச்சம் பிடித்து சீட்டுப் போட்டுச் சேர்த்தது தான் அந்த ஐந்து இலட்சமும். எத்தனையோ தேவைகள் இருந்தும் செலவழிக் காது பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தது தான்.

உடனடியாகவே உம்றா ஏஜண்டுடன் தொடர்பு கொண்டு பயணத்தை “கன்ஸல்” பண்ணினார். ஏற்கனவே செலுத்தப்பட்ட முற்பணத்துக்கு என்ன நடக்குமென்ற கவலை அவருக்கில்லை.

“எல்லம் எங்கட தல நஸீபு” எனத் தனக்குள் கூறிக்கொண்டே சூறா பத்வ் ஓதுவதற்காக மன்ஸிலைக் கையிலெடுத்தார். நெருக்கடிகள், டென்ஷன் என வரும் போதெல்லாம் அதை ஓதினால் எல்லாம் நீங்கிவிடுமென்பதை அனுபவத்தில் கண்டவர் அவர்.

ஓஓ ஓஓ ஓஓ ஓஓ

நிலானாவை ஓஎல்லுடன் ஸ்கூலிலிருந்து நிறுத்திவிட்டார் ஸாபிர். பல இடங்களிலிருந்தும் அவளைப் பெண் பார்க்க வந்தனர். அவருக்குப் பட்டது மனைவிக்குப் படவில்லை, மனைவிக்குப் பட்டது அவருக்குப் படவில்லை, சில சம்பந்தங்கள் இருவருக்குமே படவில்லை.

இப்படியிருக்கும் நிலையில், “சுபர் பொடிய னொண்டு” என பக்கத்து ஊரைச் சேர்ந்த நபீஸை எல்லோரும் போல் “ரெகமண்ட்” பண்ணினர்.

“ஓரே பள்ளியும் கையுமாம்”

“குடும்பமும் மதிப்பான குடும்பமாம்”

“ஊர் வேலகள்ளேம் தல போட்டு வேல செய்தவனாம்”

இவ்வாறு பலரும் நல்லபடியே கூறியதற்குப் பிறகு அவனுக்கே தம் மகள் நிலானாவைக் கட்டி வைப்பதென்ற முடிவுக்கு இருவரும் வந்தனர்.

“ஓங்களுக்கு வகஞ்ஜ நகய போடுங்கோ. கலியணத்தேம் சோட்டா செஞ்சி போடோம். சீதன மெடுக்கியதுக்கு எங்கடவனெண்டா சாடேம் விருப்பமில்ல”

மோதிரம் போட வந்த சந்தர்ப்பத்தில் மாப்பிள்ளையின் உம்மா கூறியவை இவை.

இனியென்ன! இரு வீட்டார் ஆசீர்வாதத் துடனும் திருமணம் இனிதே நடந்தேறியது.

ஒரு வருடத்தில் நிலானாவுக்கு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அதன் பின்னர்தான் நபீஸின் உண்மையான முகம் வெளிப்படத் தொடங்கியது.

சில மாதங்களுக்குப் பின்னர்

நபீஸின் உறவில் திருமண நிகழ்வொன்றுக்கு அழைப்பு வந்தது.

“பென்குவெட் ஹோல்லயாம். பெரிய பெரிய ஆள்களெல்லம் வாராம். பழய காலத்து மாலேம் காதுப்பேம் போட்டு கொண்டு அம்மட்டு பெரிய எடத்துக்கு போகேலுமன்?” என ஒரு கிழமைக்கு முன்னரே மாமியார் தொடங்கி விட்டார். இப்படியொரு குண்டைத் தூக்கிப் போடுவாரென நிலானா கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்க வில்லை. கணவனாவது தன் பக்கத்துக்குப்

பேசுவாரென எதிர்பார்த்தும் அவனும் தலையாட்டி அதனை அங்கீகரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

வசதி இருந்திருந்தால் இதை விடவும் அதிக நகைகளை உம்மா வாப்பா தனக்குத் தந்திருப்பார்களென்பது அவளுக்குத் தெரியும். ஐந்து பெண் பிள்ளைகளை வைத்துக் கொண்டு இந்தளவு தந்ததே பெரிய விஷயம்தான்.

“ஓங்கட தாத்தமாருக்கு சவடி காப்பெல்லம் குடுத்திருச்சிய. என்துகன் ஓங்களுக்கு மட்டும் தராமலிருச்சிய.....” - இது அவளது ஒரே மதினி முன்வைத்த குற்றச்சாட்டு.

மரத்தால் விழுந்தவனை மாடு மிதித்த கதைபோல அதிர்ச்சி அவளுக்கு வாய்விட்டு அழாத குறை மட்டுமே.

உம்மா வாப்பாவிடமும் நானாவிடமும் சொல்லி, குறைந்த பட்சம் பிரேஸ்லெட் ஒன்றாவது வாங்கி வரும்படி மனைவியை நச்சரிக்கத் தொடங்கினான் நபீஸ். பிரேஸ்லெட் என்ன கட்டல்ட்டா சொன்னவுடனே வாங்கியனுப்பு வதற்கு?

கோரிக்கை நிறைவேறாததனால் நிலானாவை பிறந்தகத்துக்கே வந்து விட்டுப் போய்விட்டான்.

நிலானாவும் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. வரும் வழியில் விவாதித்துக் கொண்டதான் வந்தான்.

“எங்கட உம்மக செல்லியதுலேம் ஞாயமி ருச்சிய தானே” வழமையாகச் சொல்வதைச் சொல்லி மடக்கி விட்டான். போதாக் குறைக்கு, “ஓண்ட பெரிய தாத்தட்ட பிரேஸ்லெட், சவடி எண்டு முப்பது பவுனுக்கு மேல்ல நக இருச்சி யெனா. கேட்டு எடுத்து கொண்டு வரேலும் தானே” என ஓர் ஐடியா வையும் முன் வைத்தான்.

இப்படியான சந்தர்ப்பமொன்றில் பூதாத்தா விடம் முன்பொருமுறை இரவல் வாங்கி வந்த காதுப்பூவை அடகு வைத்து அறுதியாகி அவமானப்பட்டதை நினைத்தபோது அவளது மனக்கவலை இன்னும் ஒரு படி அதிகரித்தது. கடைசியில் அந்தத் திருமணத்துக்கும் அவளை விட்டுவிட்டு மற்றவர்கள் சென்று வந்தனர்.

இன்னொரு முறை றிஸானாவின் வாப்பும்மாவின் பரம்பரைச் சொத்தான கஹுவத்த காணி - மூன்று பேச்சர்ஸ் கூட இருக்காது- விற்கப் பட்டது. அந்தக் காணித் துண்டில் வாப்பும்மாவின் நானா மகன் ஏற்கனவே வீடு கட்டிக் குடியிருந்ததனால் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு அவருக்கே அதை விற்று, கிடைத்த காசுத் தொகையை சகோதரிகள் ஐவரும் மூத்த நானாவுக்குக் கொடுப்பதாக முடிவு செய்தனர்.

“வெளிநாட்டுக்கு பெய்த்து எங்களுகையெல்லாம் வளத்த நானக்கு ஒபரேஷன் ஒண்டுக்கு சல்லி தேவபடிய. பாவந்தானே.....”

மற்றைய சகோதரிகளின் கணவன் மாரெல்லாம் முழு மனதுடன் இதற்கு உடன்பட றிஸானாவின் கணவன் மட்டும் அந்தச் சிறு தொகையைக் கூட விட்டுக் கொடுக்க இசைய வில்லை.

அந்தச் சம்பவம் நடந்து ஆறு மாதங்களுக்கு பின்னர் நபீஸின் ஒரே தங்கச்சிக்கு திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. நபீஸுடன் அவளது உம்மா, தாத்தா இருவரும் றிஸானாவிடம் வந்தனர்.

“றிஸானா, நீங்க ஒங்கட மாலய தாங்கவே தங்கச்சிக்கு குடுக்கியதுக்கு. பொறகு வேங்கி தாரனே”

கணவனின் கோரிக்கை அவளது கோபத்தைப் பன்மடங்காக்கியது. “கலியணம் புடிச்சி இவளவு காலத்துக்கும் ஒரு மொய்ரம் வேங்கி தராத மனிஷன் மாலய திருப்பி தருமோ? குடுத்தா மனாவில தான் கெடச்சும்” - மனம் என்னென்னவோ நினைத்துக் கொண்டது.

“ஒங்களுக்கு என்ன ஹதிலியன்? தாங்கவே கொமரு காரியத்துக்கு”- மாமியாரின் அறிவுரை “குடும்பமெண்டா இப்பிடிதான் ஒண்டுக் கொண்டு ஒதவ வேணும்” - மதினியின் பீடிகை.

“ஒங்களுகட பேச்சி ஞாயமோ? என்னயோ தின்ன வார?”

இதற்கு மேல் பொறுக்க முடியாத நிலையில் கேட்டே விட்டாள்.

கணவனுக்கு ஒரு நோய்நொடியென்றால், மாமியாருக்கு ஏதாவதென்றால் நகைகளை விற்றுக் கொடுக்கவும் அவள் தயார்தான். உம்மா வாப்பா ஆசையோடு தந்த மாலையை எந்தவித

சூடுசொரணையுமில்லாமல் கேட்கிறார்களே என்பதை நினைக்க எரிச்சலாக இருந்தது.

நல்ல வசதி வாய்ப்புகளோடு வாழும் மதினியின் பிள்ளைகள் மனம் வைத்தால், மாலை மட்டுமல்ல, சவடி, நெக்லஸ் எல்லாவற்றையுமே வாங்கிக் கொடுத்து விடலாமே!

“மாப்பிளய மதிச்சியதேயில்ல. மால மால யெண்டு சாகப் போற” தொடர்ந்து வந்த நாட்களில் இப்படியும் கதைகள் பரவின.

“கொமரான புள்ளக்கு எது சரி போடோணும்” எனச் சொல்லி, நிச்சயதார்த்தத்தின் போது அவர்கள் போட்ட மோதிரத்தை மதினியின் மகளுக்கு தாரை வார்த்தும் இரண்டு வருடங்கள். “அவசரத் தேவயொண்டு” என நபீஸ் எடுத்துச் சென்ற மஹர் நெக்லஸுக்கும் நடந்தது என்னவெனத் தெரியவில்லை.

றிஸானா பலத்த யோசனையில் மூழ்கியிருந்தான் தன்னால் உம்மா வாப்பாவுக்கு உம்மாவுக்குப் போக முடியாத நிலை வந்த கவலை வேறு.

“என்ன நம்பிக்கில்ல. நகதான் அவவுக்கு பெரிசாகீட” என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பினாள். வாய்க்கெடுத்த தேநீரைக் குடிக்காமல் “கப்”பைக் கீழே வைத்தாள்.

உம்மாவுக்குப் போக முடியாமல் போனதால், றிஸானாவின் வாப்பா இம்முறை ஆடொன்றை அறுத்து ஹஜ்ஜப் பெருநாளுக்கு உல்ஹிய்யா கொடுக்க நிய்யத்து வைத்து அப்படியே செய்தும் விட்டார். அந்த இறைச்சிப் பங்கு நேற்று வந்ததுதான் நபீஸின் இத்தனை அமர்க்களத்துக்கும் காரணம்.

“எங்கள் பாக்கியில்ல. ஊருக்கு பெருமக்கு குர்பான் குடுக்கிய.....” இன்னும் என்னென்னவோ சொல்லிக் கத்தியவாறு றிஸானாவின் மனதை அவன் நோகடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

சற்றும் அவள் எதிர்பாராத வகையில், “ஓண்ட வாப்பவ அழப்பிச்சி பெய்த்திடு. படிப்பிச்சியனே நல்ல பாடமொண்டு” என்று கூறியும் விட்டாள்.

சற்றும் தாமதிக்காத றிஸானா “கோல்” எடுத்து வாப்பாவை உடனடியாக வரச் சொன்னாள்.

“இந்த பைணமெண்டா ரெண்டிலொண்டு பாக்க தான் வேணும். இந்த “மகுல எந்நாளும் சரிவாரில்ல.” எனத் தனக்குள் கூறிக் கொள்வதற்கும் வாப்பா வந்து ஹோர்ன் அடிப்பதற்கும் சரியாக இருந்தது.

அழும் குழந்தையையும் தூக்கிக்கொண்டு மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறினாள் றிஸானா.

நபீஸ் - பேராசை

(அ) வன்செயல்....

காரைக்கவி கந்தையா
பத்மானந்தன்

இரவு படுக்கப் போகேக்கையே அடுத்த நாள் விடியவும் வயலுக்குப் போகவேணும் அருவி வெட்ட ஆயத்தம் செய்ய வேணும் என்று நினைச்ச கந்தன் வீட்டு வெளித் திண்ணையில் சாக்கு ஒண்டை விரிச்சுப் போட்டுப் படுத்து கண்ணை மூடினான். அண்டு முழுக்க வேலை செய்த களைப்பாலையாக்கும் கண்ணை மூடின உடனயே குறட்டை விடத் துடங்கினான். உடம்பை வருத்தி கடும் வேலை செய்யிறவைக்கு கடவுள் குடுத்த வரம் உந்த நித்திரை. அடிச்சப் போட்ட மாதிரி படுப்பினம். பக்கத்தில குண்டு வெடிச்சாலும் எழும்ப மாட்டினம்.

அடுத்தநாள் விடியக் கோழி கூவவும் படுக்கையால எழும்பின கந்தன் வளவுக்குப் போய் வந்து கைகால் முகம் கழுவிச் சாமி கும்பிட்டுப்போட்டு மண் சட்டியில சுண்டக் காச்சின பாலிலை அவன்ரை மனிசி தேவி ஊத்திச் சுண்டுக் கோப்பையில் குடுத்த கோப்பியை வாயால ஊதி ஊதி ரசிச்சக் குடிச்ச பிறகு தான் நினைச்ச மாதிரியே வயல் பக்கம் போனான். உந்தச் சுண்டக்காச்சின பாலிலை போடுற கோப்பியிலை ஒரு சுண்டுக் கோப்பை நிறையக் குடிச்சா பத்து பதினொரு மணி வரைக்கும் பசி எட்டிப் பாக்காது. ஊரில கமம் வைச்சிருக்கிறவை எப்பிட்யும் எருதும் பசவுமாக ரெண்டொரு மாடுகள் வைச்சிருப்பினம். பசு மாறிப் பசு ஏதோ ஒண்டு கண்டு போடுறதால் அவைக்கு பால் பஞ்சம் கிடையாது. பால் விக்கிறதால் காசுக்கும் பஞ்சம் இருக்காது.

சுருட்டு ஒண்டை வாயில வைச்சப் பத்தினபடி கள்ளித்தெரு ஒழுங்கையால போய் வாரிவளவில் உருண்டையர் வீட்டுச் சந்தியில மெயின் ரோட்டில ஏறி மிதந்தவன் கிழக்கால் திரும்பி போய் தம்பிரான் பாட்டைக் கடந்து வயல் சாடுவாயில இறங்கினவன் அங்கை ரெண்டொரு கட்டாக்காலி மாடுகள் மேயிறதைக் கண்டான். கண்டதும் அவனுக்கு நெஞ்சு திக்கெண்டுது. அங்கை மேல் மாவட்டையில

இருக்கிற அவன்ரை வயலுக்கையும் ஏதும் கட்டாக் காலி மாடுகள் நிக்முோ எண்டு நினைச்சு பதகளிப்பட்டான்.

மாடாடு வைச்சிருக்கிற சில சனங்கள் அதுகளுக்குத் தீன் வைக்கிற பஞ்சியில இப்பிட வயல்கள் விளைஞ்சிருந்தாலும் கமக்காரரின்ரை கஸ்ரத்தைக் கொஞ்சமும் நினையாமல் ராவோட ராவா மாடாடுகளை அவிட்டு விடுவினம். ஆற்றிவு மனுஷன் விடுகிற பிழைக்கு அந்த அஞ்சு அறிவு படைச்சதுகள் என்ன செய்யும் தங்கடை பசிக்கு உள்ள பயிர் பச்சை எல்லாம் மேஞ்சு போடுங்கள்.

கந்தன் கடும் பிரயாசி பரம்பரைக் கமக்காரன். கந்தனுக்கு ஏத்த மாதிரி அவன்ரை மனிசி தேவியும் கடும் பிரயாசி. வயல் செய்யிறது மட்டும் இல்லை மாடாடு கோழி வளக்கிறது பனங்கிழங்கு பாத்தி போட்டு விக்கிறது பிணாட்டுப் போட்டு விக்கிறது கிடுகு பின்னி விக்கிறது பனை ஓலையில பாய் பெட்டி கடகம் இழைச்சு விக்கிறது எண்டு புரியனும் பெண்டிலும் சேர்ந்து பாடுபடுவினம். உதை விடக் கந்தனிட்டை ஓரிணை மாடும் வண்டிலும் நிண்டது. தன்ரை வயலிலை வேலை இல்லாத நேரங்களில மற்றவையின்ரை வயல் உழுகிறது சூடு மிதிக்கிறது வைக்கல் நெல்லு ஏத்திறது விறகு ஓலை ஏத்திறது எண்டு சுழண்டோடி வேலை செய்வான். பொறுப்போட வேலை செய்வான் எண்டு ஆக்களுக்கும் கந்தனிலை வலு புறியம்.

இந்த முறை அரசாங்கத்தின்ரை மோட்டு முடிவால் பசளைப் பிரச்சினை இருந்தாலும் வீட்டில கிடந்த சாணி ஆட்டு புழுக்கை வேப்பமர பூவரசம் இலைக் கஞ்சல்கள் எண்டு கொண்டுபோய் கொட்டி மண்ணை நல்லாப் பதப்படுத்தி வைச்சதாலையும் முந்தின வருஷம் ஓலை தாட்ட படியாலையும் கந்தனுக்கு இந்த முறை மற்ற ஆக்களைவிட நல்ல விளைச்சல் எண்டுதான் சொல்ல வேணும். பயிர் சாமத்தியப்

பட்ட பெட்டையள் மாதிரி நல்லா வளந்து காச்சக் குலுங்கி அருவி வெட்டுக்குத் தயாரா நிண்டது.

அப்பா வரிவளவுப் பிள்ளையாரே என்றை பயிர்களுக்கு ஒண்டும் நடக்கப்படாது என்று நேந்து கொண்டு போன கந்தன் வயலுக்குக் கிட்டப் போனதும் ரெண்டு மாடுகள் தன்ரை வயலுக்கை நிண்டு மேயறதைக் கண்டு போட்டு அதுகளைத் துரத்தவும் நினைக்காமல் ஐயோ என்றை பிள்ளையாரே என்று கத்திக்கொண்டு தலையிலை கை வைச்சபடி வரம்பில குந்தி இருந்து கேவிக் கேவி அழுதான். கந்தன் அழுகிறதைக் கண்ட தன்ரை வயலைப் பாத்துக்கொண்டு வந்த கந்தப்பிள்ளை வாத்தியார்.

“கந்தா உதுகள் உவன் மாட்டுக்கார மணியன்ரை மாடுகள்தான். அவன் சிதறுவான் உப்பிடித்தான் ஒவ்வொரு முறையும் அநியாயம் செய்யிறான்” எண்டபடி மாடுகளைத் துரத்தினார்.

மணியனிட்டை நிறைய மாடுகள் நிண்ட படியால சனங்கள் அவனை மாட்டுக்கார மணியன் எண்டுவினம். புத்தி சித்தம் குறைஞ்சு மோடன் ஆர் என்ன சொன்னாலும் கேளான். உப்பிடி விளைஞ்சு காணியளுக்கை மாடுகளை அவிட்டு விடுகிறதுதான் அவனரை வேலை. விதானைமார் அவிட்டு விடாதை எண்டு சொன்னாலும் கேக்க மாட்டான். சண்டைக்குப் போவான். உப்பிடி கதைச்ச ரெண்டொருத்தருக்கு மம்பட்டிப் பிடியால மண்டையை உடைச்சு போலிசு கிலிசு எண்டு போய் வந்தவன். அதால் ஏன் வீண் வேலை பாப்பான் போலிசு கோடு கச்சேரி எண்டு திரிய ஆரால ஏலும் எண்டு நினைச்ச சனங்கள் அவன்ரை பக்கம் தல வைச்சம் படுக்கிறேல்லை. அதால் அவன் ஒரு தனிக்காட்டு ராசாவா தன்ரை இலர்ம் போலத் திரிஞ்சான்.

கந்தன் அழுகிறதைப் பாத்து மனம் இரங்கின கந்தப்பிள்ளை வாத்தியார் “அடே கந்தா நீ ஒண்டுக்கும் கவலைப்படாத. தமிழுக்கு முதல் எழுத்தா அ இருக்கிற மாதிரி உலகத்துக்கு முதல்வனாக் கடவுள் இருக்கிறார். அவர் உவன் மணியனுக்கு கட்டாயம் ஒரு பாடம் படிப்பிப்பார். நீ மிச்சமா இருக்கிற பயிர்களை காவாந்து பண்ணுற வழியைப் பார்” எண்டு அவன்ரை தோளிலை தட்டிப் போட்டுப் போனார்.

வாத்தியார் போனதும் தன்ரை வயலை சுத்தி வந்து ஏக்கத்தொட பயிர்களைத் தடவின கந்தன் “கண் கெட்ட பிள்ளையாரே உவன் மணியனுக்கு நீ சரியான பாடம் படிப்பிக்க வேணும் இல்லாட்டில் நான் உன்ரை கோயில் இருக்கிற பக்கமும் திரும்பிப் பாக்க மாட்டன்” எண்டவும் வாரிவளவுப் பிள்ளையாரின்ரை மணிச்சத்தம் கந்தன்ரை கோரிக்கையை பிள்ளையார் ஆமோதிக்கிற மாதிரி அவன்ரை காதில விழுந்துது.

யோசினையோட வீட்டை போன கந்தனிட்டைத் தேவி “உமக்கு ஒரு புதினம் தெரியுமே, உவர் வேலாத்தையார் புதுசா அவிட்டுக்கொண்டு வந்த வடக்கன் மாடுகளைப் பாக்கப் போன இடத்தில் உவன் மாட்டுக்கார மணியனை மாடுகள் குத்திக் கடும் காயாம் எண்டு ஆசுப்பத்திரிக்கு கொண்டு போட்டினமாம். ஆள் தப்பாதாம். தப்பினாலும் முந்தினமாதிரி அவனால உலாவ ஏலாதம் எண்டு ஆக்கள் கதைச்சவை எண்டு உவ பக்கத்து வீட்டு மகேசு அக்கை சொன்னவ” எண்டான்.

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆத் பகவன் முதற்றே உலகு”

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2023

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 10,000/= இரண்டாம் பரிசு : ரூபா 5,000/= மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 3,000/=
ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்: சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும். போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும். தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி: 30.07.2023

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. - ஆசிரியர்

(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை)

கன்னி

படுக்கைக்கு வந்ததும் நான் உன்னுடையவள்
நான் தனியாக வரவில்லை
இருவருடன்

திருமணமான பெண்ணும்
கன்னியும்தான் அது

உன்னுடன் உறங்க
என்னுள் இருக்கும் கன்னியை
வழங்க நியமிக்கப்பட்டேன்

இது மரணம்
அதில் சட்டத்தின்
ஆட்சியில்லை
அந்த அவமானத்தை
எதிர்த்தும் போராடுவேன்

மறுநாள் காலை என் ரத்தக்கறை
படிந்த கரங்களை பார்த்துவிட்டு
கைகளைக் கழுவிக்கொண்டேன்

ஆனால்
கண்ணாடிமுன் அந்த நேரத்தில்
நான் அவளைப் பார்த்தேன்
நின்று கொண்டு இருக்கிறாள்
ஐயோ கடவுளே!
அந்தப் படுக்கை அவ்வளவு
இருளாகவா இருக்கிறது

நான் ஒன்றைக் கொன்றிருக்க வேண்டும்.
ஆனால் கொன்றதோ இன்னொன்றை

மூலம்: - அம்ரதா பிரீதாம்

ஆங்கிலத்திலும் பஞ்சாபியிலும் எழுதும் இந்தியக் கவிஞர்

சீங்களத்தீல் :- பராக்ரம கொடிதுவக்கு

தமிழில்: கலாபூஷணம் மாவனல்லை

எம். எம். மன்ஸூர்

நிலவே நீ சொல்!

-கவிஞர் நலா தமிழன் தாசன்.

நிலவே!

பொன்நாளாய் மலர்ந்திருந்த அந்நாளில்
முற்றத்து வெண்மணலில் அமர்ந்தபடி
“ஆத்தை” சொல்லக்கேட்ட அற்புதக் கதைகளின்
அருமையும்

அவள் அள்ளித் தீத்திய நிலாச் சோற்றின்
தித்திப்பும்

இன்னொருக்கால் நின்றுயிர்க்கும்
அந்த இனிய நந்நாள் மலர்ந்திடுமா?

நீயொருக்கால் சொல்லிவிடு...

சொல்வாயா பால் நிலவே!

சொல்லிவிடு பால்நிலவே சொல்லிவிடு...

அம்மாவின் கையிடித்து அம்மன் கோயிலுக்குத்

திருவிழாப் பார்க்கப்போய்

வறுகடலை, அவிகடலை கச்சான் என

வாங்கியுண்டு

அஞ்சுருவாத் துப்பாக்கி வாங்கி

அஞ்சாமல் சுட்டு மகிழ்ந்ததுவும்,

முழுமதியே உன்னைப்போல உருளை வடிவில்

காற்றடைத்த மென்பந்து வாங்கி

ஓங்கியடித்து உடைத்துவிட்டு

அதற்காய் அமுத என்னை அணைத்து

அழுவேண்டாம்! மகனே!

அப்பா நாளைக்கு நிலாக் கொண்டுவருவார்

நீ உருட்டி விளையாட..

என்று கூறிய அம்மாவின் கையணைப்பு தந்த

சுகம்

மீண்டும் கிடைக்குமா சொல்நிலவே! நீ சொல்

நிலவே!

ஒளிநிலவிற கவிபாடி

ஓடி மிக விளையாடி

குளியாமல் போய்ப்பாயில்

குப்புறப் படுத்தறங்கியதும்

துளிகூடக் கவலையின்றித்

துன்ப மென்பதறியாமல்

களித்திருந்த நந்நாட்கள் - மீண்டும்

கைகூடும் நிலை வருமா!

நீசொல்லிவிடு பால் நிலவே!

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

ஒரு புதிய வரலாற்றின் தொடக்கம்

இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த காலகட்டத்தில் இருந்து பேரினவாதம் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கிறது. தற்போது பேரினவாதப் பணியைக் கனகச்சிதமாகத் தொல்பொருளியல் திணைக்களம் மேற்கொண்டு வருகிறது. தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தின் முக்கியமான பணி, தொன்றுதொட்டுத் தமிழர் வாழ் பிரதேசங்களைச் சிங்களப் பௌத்தமயமாக்குவதே என்று ஒரு புதிய விளக்கத்தைத் தானாகவே உருவாக்கி, அதை நடைமுறைப்படுத்தப் படாதபாடுபட்டு வருகின்றது. அண்மையில், தற்போதைய ஆட்சியாளர் முன்னிலையில் நடந்த ஒரு நிகழ்வு, தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தின் போக்கிணைத் தோலுரித்துக் காட்டியது.

ஜனாதிபதி தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தின் செயல்பாடுகள் குறித்துத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரால் பல விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தின் கைவசமுள்ள 229 ஏக்கர் காணியை விடுவிப்பதற்கான கடிதத்தை ஜூன் 30ஆம் திகதிக்கு முன்னர் வழங்குவதாக, அதன் பணிப்பாளர் நாயகம் குறிப்பிட்டிருந்தபோதிலும், அது இன்னமும் வழங்கப்படவில்லை என்பது கூட்டத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. அதற்குப் பதில் அளித்த பணிப்பாளர் நாயகம், 'எனக்கு அந்தக் காணியை விடுவிப்பதில் பாரிய சிக்கல் காணப்படுகிறது' என்று குறிப்பிட்டார். அது தொடர்பாகக் கருத்துத் தெரிவித்த ஜனாதிபதி, 'முல்லைத்தீவில் இந்தக் காணியை விடுவிப்பது என்பது அமைச்சரவையின் கொள்கையாகும். அதனைத் தொல்பொருள் திணைக்களம் பின்பற்றவேண்டும். இவ்வாறு தேசியக் கொள்கையைப் பின்பற்றாமைக்குக் காரணங்களை முன்வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. விகாரை ஒன்றை அமைப்பதற்கு 275 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை எடுத்தால், அது மகாவிகாரையை விடப் பெரியதாகிவிடும். மகாவிகாரை, தியதவன ராமய மற்றும் அபயகிரி

உள்ளிட்ட அனைத்து விகாரைகளையும் இணைத்தால், 100 ஏக்கர்களே காணப்படும். அவ்வாறெனில், இவற்றை விடப் பாரிய விகாரையை அமைப்பதற்காகவா நடவடிக்கை எடுத்துள்ளீர்கள்? நீங்கள் எனக்கு வரலாறு கற்பிக்க முயற்சிக்கின்றீர்களா? அல்லது, நான் உங்களுக்கு வரலாற்றைக் கற்பிக்கவேண்டும் என விரும்புகிறீர்களா?' என்று வினவியுள்ளார்.

அதேவேளை, பொதுமக்களுக்குச் சொந்தமான 3000 ஏக்கர் காணியைக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொல்பொருளியல் திணைக்களம் ஆக்கிரமித்துள்ளது. தற்போது தேரர் ஒருவரே அதனை ஆக்கிரமித்து வைத்துள்ளார் என்ற கருத்தும் கூட்டமைப்பினரால் முன்வைக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட தேரர் கடந்த காலங்களில் கிழக்குத் தொல்பொருள் பாதுகாப்புச் செயலணியின் உறுப்பினராகச் செயல்பட்டதாக அப்போது அதிகாரிகள் சுட்டிக் காட்டினர். அதற்கு ஜனாதிபதி பின்வருமாறு பதில் அளித்திருந்தார்: 'அந்தச் செயலணி தற்போது செயல்பாட்டில் இல்லை. அத்தோடு, அந்தச் செயலணிக்கு அரசாங்கத்தின் காணியையோ, அல்லது தனியார் காணிகளையோ ஆக்கிரமிக்க முடியாது. திரியாயவுக்கு 3000 ஏக்கர் காணி எதற்காகத் தேவைப்படுகின்றது? திரியாய என்பது விகாரை அல்ல. முன்னைய காலங்களில் அது துறைமுக மையமாகும். இந்தப் பகுதியில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இந்துக் கோயில் ஒன்றும் காணப்பட்டது. தமிழ்ப் பௌத்தர்கள் அங்கு வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.'

இந்த நாட்டில் இதுவரை இருந்த ஆட்சியாளர் எவரும் இத்தகைய துணிச்சலான கருத்துகளைப் பரிமாறியதில்லை. பேரினவாதிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் செயல்பாட்டாளர்களாகவே அவர்கள் இருந்துள்ளனர். அதனால், அதிகாரிகளும் தான்தோன்றித் தனமாகச் செயல்பட்டு வந்துள்ளனர். ஜனாதிபதியின் நேர்மையான கருத்துகள், தொல்பொருளியல் திணைக்களப் பணிப்பாளர் நாயகமாகப் பேரினவாதச் சிந்தனையோடு செயல்பட்டுவந்த பேராசிரியரின் ஆளுமையைக் கடுமையாக உலுக்கிவிட்டன. அதுவே அவரது பதவி

விலகலுக்குக் காரணம் எனலாம். இத்தகைய வர்கள் பதவி விலகுவது நாட்டுக்கு நன்மையே.

இந்த நிகழ்வின் பின்னர், வெளிப்படையான பேரினவாதிகளும், பேரினவாதத்தையே தமது சிந்தனைப் பொருளாகக் கொண்டியங்கும் சமயவேடதாரிகளும் குய்யோ முறையோ என்று கத்திக் கூக்குரல் இடுகின்றனர். தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தின் செயல் பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கு ஜனாதிபதிக்கு எவ்வித உரிமையும் கிடையாது என்று இவர்கள் கொக்கரிக்கின்றனர். இவ்விடயங்களில் தலையிட ஜனாதிபதிக்கு உரிமை இல்லாது, வேறு யாருக்காம் உரிமை இருக்கிறது? இவர்களது கீழ்த்தரமான கூக்குரல்களைப் பொருட்படுத்தாது, சரியான பாதையில் ஆட்சியாளர் செல்வாராக இருந்தால், நாடு உண்மையில் மேம்படும். பேரினவாதமே நாட்டின் இன்றைய அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் மூலவேர். அன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி, ஒரு புதிய வரலாற்றின் தொடக்கமாக அமையவேண்டும்.

பேராதனையில் பெருமைக்கு மாநாடு

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையினால் ஆண்டுதோறும் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. எனக்குப் பின்னர் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக விளங்கிய பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் 2013 இல் இத்தகைய முயற்சியைத் தொடக்கிவைத்தார். அவ்வகையில், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் 7ஆவது சர்வதேசத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு அண்மையில் நடைபெற்றது. 'கோட்பாட்டு நோக்கில் ஈழத்து இலக்கியங்கள்' என்னும் தொனிப்பொருளில் இம்மாநாடு இடம்பெற்றது. தற்போதைய தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் தலைமையில் இம்மாநாடு நடைபெற்றது. கலாநிதி பெ. சரவணகுமார் வரவேற்புரையை நிகழ்த்தினார். தலைமையுரையைப் பேராசிரியர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தனும், பிரதம விருந்தினர் உரையைப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் எம்.டி. லமாவன்சவும், சிறப்பு விருந்தினர் உரையை, இப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பீடாதிபதி கலாநிதி பிரபாத் ஏக்க நாயக்கவும் நிகழ்த்தினர். 'தமிழில் தேசிய இலக்கியங்கள்: ஒரு புதிய வரைசட்டகத்தை நோக்கி...' என்னும் தலைப்பில் ஆதாரசுருதி உரையைத் தமிழ்நாடு காந்திகிராம நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை சார்ந்த

முனைவர் பா. ஆனந்தகுமார் நிகழ்த்தினார். வி. விமலாதித்தன் நன்றியுரை வழங்கினார்.

இம்மாநாட்டின் முதல்நாள் நிகழ்ச்சிகள் நேரடியாகவும், இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிகள் இணையவழி மூலமாகவும் நிகழ்த்தப்பட்டன. முதல்நாள் மாநாட்டில் பேராசிரியர் சுவாமி விபுலாநந்தர் அரங்கு, பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அரங்கு, பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அரங்கு, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அரங்கு, பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அரங்கு என ஐந்து அரங்குகள் இடம்பெற்றன. அவற்றுக்கு முறையே பேராசிரியர்கள் எம். ஏ. நு.:மான், துரை. மனோகரன், வ. மகேஸ்வரன், செ. யோகராசா, கலாநிதி சோதிமலர் ரவீந்திரன் ஆகியோர் தலைமை தாங்கினர். இரண்டாம் நாள் இணையவழி அரங்குகளாகப் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அரங்கு, பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம் அரங்கு ஆகியவை இடம்பெற்றன. இவற்றுக்கு முறையே பேராசிரியர்கள் இரா. குறிஞ்சிவேந்தன் (தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்), கி.பார்த்திபராஜா (தூயநெஞ்சக் கல்லூரி, திருப்பத்தூர்) தலைமை வகித்தனர். இவ் ஆய்வு மாநாட்டின் ஒருங்கிணைப்பாளர்களாகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை சார்ந்த கலாநிதி பெ. சரவணகுமார், வி. விமலாதித்தன் ஆகியோர் விளங்கினர்.

நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் இருந்தும் ஏராளமான ஆய்வாளர்கள் ஆர்வத்தோடு இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர். பல்வேறு தலைப்புகளில் அவர்களது ஆய்வு முயற்சிகள் வெளிப்பட்டன. ஆய்வுத்துறையில் ஒரு புதிய தலைமுறை உருவாகிவருவதையும் அவதானிக்க முடிந்தது. அவர்கள் அனைவரும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். முதல்நாள் மாநாட்டின் இறுதியில் ஆக்கபூர்வமான கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றன. இலக்கியங்களுக்குத் தான் கோட்பாடுகளே தவிர, கோட்பாடுகளுக்காக இலக்கியங்கள் அல்ல என்ற முக்கியமான கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

இந்த மாநாட்டினைச் சிறப்புற நடத்திச் சாதனை புரிந்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், விரிவுரையாளர்கள், உதவியாளர்கள், மாணவர்கள் அனைவரும் பெருமைக்குரியவர்கள். அவர்களைப் பாராட்டுவதில் நானும் பெருமை கொள்கிறேன். அவர்களது முயற்சிகள் மேன்மேலும் தொடரட்டும்!

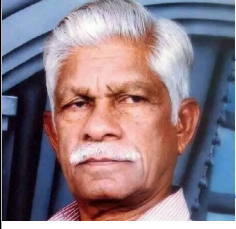
○○○

கண்ணீர் அஞ்சலி

பல்கலைவந்தர் கலைவாத் கல்லீ

பல்துறை ஆளுமையாளர் கலைவாதி கல்லீ 09-06-2023 அன்று இறையடி சேர்ந்தார் என்ற செய்தி ஈழத்துக் கலை இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

1943ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 13ஆம் திகதி மன்னார் சோனகத் தெருவைச்சேர்ந்த மதாறு முகைதீன் - மீரா உம்மா தம்பதியின் மகனாகப் பிறந்தவர் கலைவாதி கல்லீ.

மன்னார் நல்லாயர் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்ற கலைவாதி கல்லீ மன்னார் அஸ்ஹர் கல்லூரியில் உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 1963இல் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று 1972, 1973 காலப் பகுதியில் பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் சேர்ந்த இவர், அங்கு தனது தொழிலுக்கான மேலதிக பயிற்சிகளைப் பெற்று பயிற்றப்பட்ட சித்திர ஆசிரியராக வெளியேறினார்.

1990ஆம் ஆண்டு முதல் 2000 ஆண்டு வரையில் அளுத்தகமை ஆசிரியர் கலாசாலையில் உதவி அதிபராகவும், 2000ஆம் ஆண்டு முதல் 2005 ஆண்டு வரையில் அளுத்தகமை ஆசிரியர் கலாசாலை கல்விக் கல்லூரியாக மாற்றம் பெற்றபோது அதன் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் உதவிப் பீடாதிபதியாகவும் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

கலைவாதி கல்லீ கைவைத்த கலை இலக்கியப் பிரிவுகள் அனைத்திலும் வெற்றிகண்டவர். சிறுகதை, கவிதை, நாவல், ஆய்வு, விமர்சனம், நாடகம், மெல்லிசைப் பாடல், விவாதம், மேடைப்பேச்சு, வானொலிக்கலை என்று அனைத்திலுமே பங்குகொண்டு வெற்றிவாகை சூடிய வீரராக மிளிர்ந்தார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

கண்ணீர் அஞ்சலி

சில்ஹாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன்

மலையக் கல்விமான், எழுத்தாளர், வரலாற்றாய்வாளர் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன் 01-06-2023 அன்று காலமானார் இவர் 1927 மே, 27 ஆம் திகதி கண்டியில் பிறந்தவர். பேராதனைக்கு அருகில் உள்ள மீவத்துறை இவரது கிராமம். தந்தை பெயர் அப்துல் அஸ்ஸு ஷெய்கு முஹம்மது, தாயார் பெயர் மீரா லெப்பை பாத்துமா பீவி. ஹசனின் முதாதையர், வர்த்தகர்கள், மார்க்க அறிஞர்கள். அவரது பாட்டானார் ஒரு மொளலவி. இவர்களின் முன்னோர்கள் காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மலையகத்தில் முதலாவது சாகித்தியப்பரிசு பெற்ற ஹஸன், பன்னூல் ஆசிரியர். சிறந்த பேச்சாளர் வானொலிக்கலைஞர் காத்திரமான விமர்சகர் என இலக்கியத்துறையில் முழு நேர உழைப்பாளராகச் செயற்பட்டவர். கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முத் வாழ்க்கைச்சுருக்கம், அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் வரலாறு, நான் கண்ட பண்டாரநாயக்க (மொழிபெயர்ப்பு) நெஞ்சத் தாமரையின் இன்ப நினைவுகள் (பயணக்கட்டுரை) கம்பன் கவியமுதம், யசஹாமி (சிறுவர் குறுநாவல்) அமெரிக்க கறுப்பு இன முஸ்லிம்கள், வைத்தியர் திலகம் அப்துல் அசீஸ், அல்லாமா இக்பால் ஓர் அறிமுகம் ஆகிய நூல்களை இலக்கிய உலகிற்கு அளித்தவர். 1446களில் எழுதத் தொடங்கிய இவர், ஆசிரியராக அதிபராக, பிரதம கல்வி அதிகாரியாக ஓராபிபாஷா நிறுவனப் பணிப்பாளராக பல்வேறு படிநிலைகளில் கல்வித்துறையில் காலடி பதித்து முன்னேற்றம் கண்டவர். கலாபூஷணம், கலைமணி, கன்சல் உலூம் ஆகிய பட்டங்கள் பெற்றவர். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

வாசகர் பேசுகிறார்

ஜூன் மாத ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த எனது அதே கதி! சிறுகதைக்கு ஓவியர் கிரிஸ்டி நல்லரெத்தினம் வரைந்த ஓவியம் பிரமாதம். சிறுகதையில் நான் எழுதிய வர்ணனைகளை உள்வாங்கி அதை அப்படியே அவர் வரைந்த ஓவியத்தில் பிரதிபலித்திருக்கிறார். உதாரணமாக கதாநாயகி சித்திராவின் உருவமும் அவள் கண்களில் தெரியும் சந்தேகமும் ஓவியத்தில் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. கிரிஸ்டி நல்லரெத்தினம் அவர்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.
நன்றி, நட்புடன், தேவகி கருணாகரன்

●●●

சோ.ப.வின் Heaven with Hell மொழிபெயர்ப்பு நூல் குறித்த கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களது கட்டுரை, மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. நாடக எழுத்துரு, மொழிபெயர்ப்பு, என்பவற்றின் சிறப்பை, அது, மிகத்துல்லியமாக எடுத்துரைக்கிறது.
மூலம், மொழிபெயர்ப்பு, அறிமுகம் என மூன்று விடயங்களுமே தேர்ந்த கரங்கள்வழி புறப்பட்டுள்ளமை ஓர் அரிய கூட்டு! பாராட்டுகள்.

-வசந்தி தயாபரன்

●●●

ஞானம் ஜூன் 2023 இதழில் எழுத்தாளர் வசந்தி தயாபரன் எழுதிய ஈழத்துச் சஞ்சிகை உலகில் சிரித்திரன் சுந்தர் என்ற மாணிக்கக் கட்டுரைக்கு மேலும் ஒரு மரகதத்தை சூட்ட விரும்புகிறேன். 1969ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதி: சிரித்திரன் சிவஞான சுந்தரம் கொட்டாஞ்சேனையில் வசித்துவந்தார். நான் இலங்கை வங்கியில் சேர்ந்த புதிது. இளைஞனான சிரித்திரனின் பரமஇரசிகனான நான் சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அவரின் இல்லத்திற்குச் சென்று அளவளாவி வருவதுண்டு.

அவ்வாறு ஒருநாள் அவரின் வீட்டிற்குச் சென்றபோது வீட்டு 'ஹாலில்' ஒரு பெரிய A4 வெள்ளைத்தாளில் ஒரு மூலையில் மட்டும் சிறு முத்திரையளவில் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசாமியின் உருவப்படம் சிரித்திரன் சிவாவினால் வரையப்பட்டு அழகாகப் 'பிரேம்' செய்யப்பட்டு மாட்டப்பட்டிருந்தது.

"என்ன அண்ணை, இவ்வளவு இடமிருக்க கலாயோகியின் படத்தை இப்படி சிறிதாக..'' என்று இழுத்தேன்.

"பார்த்தீரா உமது கவனம் பூராவும் அந்த சிறிய ஓவியத்தில் தானே இருந்தது!'' என்று தமக்கே உரிய புன்னகையுடன் கூறினார், அந்த புதுமை விரும்பி!

கிணுவையூர் ஆ. கிருபதி பாலமூர்தரன்

●●●

ஞானம் சஞ்சிகை 277 ஆவது (ஜூன் 2023) இதழில் வெளிவந்திருந்த 'அதே கதி' என்னும் தலைப்பிலான தேவகி கருணாகரனின் சிறுகதை பல செய்திகளைக் கூறியிருந்தது. இக்கதை அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டி 2022இல் ஆறுதல்பரிசு பெற்றதாகக் குறிப்பொன்றும் இருந்தது.

சிட்னியில் வசிக்கும் மாப்பிள்ளை தனது மனைவியை இழந்தவர். மேலும் அவருக்கு முதற்குழந்தை ஒன்றுள்ளது. எனவே அவர் இரண்டாம் தாரமாக மணப் பெண் ஒன்று தேடுகிறார். எனினும் குறித்த மணப்பெண் தாயாகிவிட அவர் மறுப்புத் தெரிவிக்கிறார். அதாவது இனியொரு குழந்தை பிறவாதவாறு 'ஃப் லோப்பியன் டியூப்' அகற்றிடல் வேண்டும் என்றும் இதற்று ஒப்புதல் தரும் பெண்ணை, தான் மணம் முடித்திட சீதனத்துடன் தயாராக இருப்பதாகவும் தரகர்மூலம் அறியத்தருகிறார். இந்நிலையில் மகாலிங்கத்தின் மகள் சித்திரா 32 வயதுக்கு மேற்பட்ட வயதைக்கடந்து வாழும் நிலையில் வரன்பேசப்படுகிறது. எப்படியோ திருமணம் சித்திராவின் சம்மதத்துடன் நடைபெற்று மணமகள் சிட்னி சென்று வாழ்கிறாள்.

அங்கே வாழ்வு இனிமையாக இருந்தாலும் அந்த முதல்மனைவியின் மகள் ரோசனுக்கு

‘மல்டிபிள் ஸ்களிரோசிஸ்’ என்னும் கைகால் மரத்துப் போகும் ஒரு வியாதி தொற்றியிருப்பதைக் கண்டு வைத்தியம் செய்ய விழைந்தார்கள். இவ்வியாதி எங்கிருந்து வந்தது? என்ற வினா எழு இரண்டாம் மனைவியிடமிருந்து அல்ல என்பது யதார்த்தமானது. இந்நிலையில் மாதவனின் டி. என். ஏ டெஸ்டும் எடுக்கப்பட்ட போது ஓர் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. டி. என். ஏ ஒத்துப் போகவில்லை. இந்நிலையில் றொசான் மாதவனின் பிள்ளை இல்லை என உறுதியாகக் கூறிவிட, தனக்குரிய பிள்ளையில்லையா எனத் தலையில் கையை வைக்கிறார்.

இக்கதையில் மாதவன் என்ற கதாபாத்திரம் தான் மணம் முடிக்கும் இரண்டாவது பெண் குழந்தை பெறக்கூடாது என்று கூறுவது ஒரு பெண்ணினது உரிமையை மறுப்பதாகும். இரண்டாவது சீதனத்தின்மூலம் ஆணாதிக்க வாதிகள் தமது இஷ்டப்படி நடத்தலாம் என்பது ஒரு திமிர்த்தனமாகும். மூன்றாவது மனித உணர்வுகளை மதித்திடாத பரந்தமனப்பாங்கு இல்லாத ஒரு மனநிலை மாதவனின் பிற்போக்கு வாதச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடாகும்.

இந்தவகையில் இக்கதையின் முடிவு மாதவன் போன்றவர்களுக்கும் ஒரு படிப்பினை எனலாம்.

சீதனம் என்னும் யாழ்மண்ணின் நிலவுடைமைவாத சிந்தனை இன்றும் அவுஸ்திரேலியா போன்ற உலகநாடுகளுக்குச் சென்ற பின்பும் மாறவில்லை என்பதனையே மற்றொரு வகையில் உணர்த்துகிறது. தான்வாழும் பிறநாட்டு டொலர்களினால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்பதற்கு ‘சாட்டையடியாக’ அதேகதி உள்ளது. தேவகிகருணாகரன் பாராட்டுக் குரியவர்.

ஆனால் ஒன்று இதற்கு ஆறுதல்பரிசு தானா? நல்ல கதையோட்டம், முடிவு என உள்ளபடி மேற்படி சிறகதை மூன்று இடங்களுக்குள் வந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது எனது எண்ணம். எனினும் நடுவர்களின் பார்வையைக் குறைகூறுதல் நாகரிகமாகாது என எண்ணுகிறேன். பாராட்டுக்கள் தெரிவுக்குமுவினர்க்கு. பாராட்டுக்கள் தேவகி கருணாகரனுக்கு. பொருத்தமான படங்களை(சித்திரா உட்பட) வரைந்த ஓவியருக்கும் பாராட்டுக்கள்.

-மொழிவரதன் கணபதிபுரம், கொட்கலை.

தங்கள் 276, 277 இதழ்கள் கிடைத்தன. இம்மாதம் ஆரம்பிக்கு முன்பே இதழ் கிடைத்தது, மிக மகிழ்ச்சி. ஞானம் ஆண்டுகள் ஏற ஏற கனதியாகிறது. கம்பீர நடைபோடுகிறது. ஆரம்பிக்கும் ‘பேசும் நாணயங்கள்’ அருமையாய் கிடைக்கும் தகவல்கள். ஞா.பா.வுக்கு நன்றி.

ஆசிரியர் பக்கம் மலையகப் பார்வை மகத்தானது. உணவு தருபவனுக்கு உதவிகள் இல்லை உபத்திரவ வாழ்வு. - ஏக்கம்தான் மிச்சம். ‘அதே கதி’ படித்தேன். அலங்கார வாழ்வின் அவலங்களை தெளிவாகத்தந்திருக்கிறார் தேவகி அவர்கள், பாராட்டுகள் பல.

கனக சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் பற்றிய கிடைக்காத செய்தியை திரட்டித்தந்த பேராசிரியருக்கு நன்றி.

‘கடலும் அவளும்’ கிறித்துவராஜா உங்கள் எதிர்காலம் சிறக்கட்டும், சிறகடிக்கட்டும். வழமைபோன்று வாகரைவாணன் அவர்களின் ஆய்வு தேடல் மாத்திரமன்று, தேவையானதும் கூட.

‘வீர பாண்டியன் மனைவி’ இதுவரை நான் பார்க்காதது. - இப்போது தேடுகிறேன். இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் அவர்களே இன்னும் தாருங்கள்.

வயதானதால் மறதி ஆகிப்போன என் மூளைக்கு ‘சுந்தர்’ அவர்கள் பற்றிய செய்திகள் சொல்லி இயங்கவைத்த வசந்திக்கு என் மனப்பூர்வமான பாராட்டுகள். இறுதிக்காலத்தில் அந்தச் சிந்தனையாளரோடு ஏற்பட்ட நெருக்கம்- அந்த அந்திக்கால சிரிப்பு இப்போதும் உள்ளத்தை நிறைக்கிறது.

‘வடமீன்’ அன்புக்குரிய செங்கதிரோன் ஆக்கித்தந்த நீலாவணன் காவியம் நெஞ்சை நிறைக்கிறது.! ‘விளைச்சல்’ தொடர்போல் செங்கதிரோன் பணிகள் நிறைவு பெறவேண்டும். நன்றி.

‘டாக்டரின் தொண தொணப்பு’ அவர் இலக்கியத்தைப் போற்றும் இணையற்ற சமூகவியலாளர்-தொண்டர் என்பதை எடுத்துச் சொல்கிறது.

எவ்வகையாயினும் மிக மிக கனதியாக ‘ஞானம்’ 24 ஆவது அகவையில் கால் வைக்கிறது தான் உண்மை.

மா. குலமணி, நயினாதீவு.

வேளம் நாணயங்கள்

7

நாணய வரலாற்றிலே பண்டைய நாணயங்கள் எவ்வாறு உருவாக்கப்பெற்றன என்பதை விளக்கக்கொள்வதற்கு 'பன்ட்ரூச் மார்க்' (Punch Marked) நாணயங்களைப் பொருத்தமான தொடக்கப் புள்ளியாகக் கொள்ளலாம். ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான நாணயங்கள் குறித்தவொரு மன்னனை அடையாளப்படுத்தாமல் அவை உருவாக்கப்பட்ட முறையான 'பன்ட்ரூச்' - சுத்தியலால் தறைந்ததால் ஏற்பட்ட 'மார்க்' - இலச்சனைகள், அடையாளங்கள் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

(18) 'பன்ட்ரூச் மார்க்' நாணயங்கள் - இலச்சனைகள் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள்

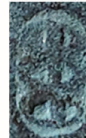
இந்நாணயங்கள் பொதுவாக இந்தியாவிலே உருவாக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும், இவை இலங்கையிலே அனுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம், கந்தேரோடை, வல்லபுரம், சீகரிபா, தருகோணமலை, தஸ்ஸமகாராம உட்பட பல இடங்களில் பரவலாக கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. சூரியன், சந்திரன், யானை, மரம், எருது, போன்று 500 வரையிலான அடையாளங்களை இந்த நாணயங்கள் கொண்டு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாணயத்தின் இருபுறங்களிலும் ஏறத்தாழ 20 வரையிலான இலச்சனைகள் காணப்பெறுகின்றன.

மரம் இலச்சினை

சூரியன் இலச்சினை

இரு நாகங்கள் பின்னப்பட்ட இலச்சினை

இலங்கையிலே இந்த நாணயங்கள் 'கஹபன்' என்றும் அழைக்கப்பெறும். இவை தட்டிச் செய்யப்பட்ட நீளமான உலோகப் பாளாங்களில் இருந்து நாணய அளவுக்கு ஏற்றவாறு முதலிலே வெட்டி எடுக்கப்படும். பின்னர் ஒவ்வொரு துண்டின் கீழும் மேலும் இலச்சனை அடையாளங்களுள்ள இரும்பு அச்சுக்கள் வைக்கப்பட்டு மேற்புற அச்சிலே சுத்தியலால் தறையப்படும். அதன்போது வெப்பத்தினால் மென்மைத் தன்மையிலுள்ள உலோகத் துண்டுகளிலே இலச்சனைகள் பதியும். பின்னர் நிறையளவுக்கு ஏற்ப மூலைப் பகுதிகளில் சிறுசிறு துண்டுகள் வெட்டி நீக்கப்பட்டு இறுதி நாணயங்கள் பெறப்படும்.

இந்த முறை பல நூற்றாண்டுகளாக பின்பற்றப்பட்டு நாணயங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால், அடுத்த கட்டமாக வட்டவடிவ சமநிறையுடைய துண்டுகள் உருவாக்கப்பட்டு அவற்றிலே அச்சுகள் பொறிக்கப்பட்டன.

(1) உருக்கப்பட்ட உலோகம் வட்ட அச்சுக்களில் ஊற்றப்பட்டு வட்ட உலோகத் துண்டுகள் பெறப்படும்

(2) கீழ்ப்புறத்திலேயுள்ள நாணய அச்சின்மேலே வட்ட உலோகத்துண்டு வைக்கப்படும்

மேற்புற அச்சும்பு வட்ட உலோக துண்டு கீழ்ப்புற அச்சும்பு

(3) மேற்புற நாணய அச்சு வட்ட உலோகத் துண்டின் மேலே வைக்கப்படும்.

மேற்புற நாணய அச்சு

சுத்தியல் மேற்புற அச்சும்பு கீழ்ப்புற அச்சும்பு

(4) சுத்தியலினால் மேற்புற அச்சும்பு தறையப்பட்டு நாணயம் பெறப்படும்

(குறிப்பு : இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்ட நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

2008^{ஆம்} ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட மூன்று முத்திரைகள் இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன. (1) உலோகத்தை உருக்கும் பண்டைய தொழில்நுட்பம். சீகிரிய நூதன காட்சிசாலைக்குச் சென்று இவற்றை விபரமாகக் கண்டுகொள்ளலாம். (2) நாணய உருவாக்கத்திலே பயன்படும் அச்சுகள். (3) அனுராாதபுர காலத்து லஷ்டி மற்றும் 'பன்குச்சி மார்க்' நாணயங்கள். அச்சுக்களில் காணப்படும் வேறுபாடுகள், குறித்த ஒரு மன்னனுக்குரிய வேறுபாடான நாணயங்களை உருவாக்குவதற்கு காரணமாக அமைந்துள்ளன. இதனை ஸாஹஸமல்ல (சாகஸமல்ல) மன்னனின் நாணயங்களில் கண்டுகொள்ளலாம்.

(19) ஸாஹஸமல்ல மன்னனின் நாணயங்கள்

நஸஸங்கமல்லனின் இளைய சகோதரனான ஸாஹஸமல்லன், க.ப. 1200^{ஆம்} ஆண்டு லீலாவத் அரச்சிக்கு பின்னராக பொலனறுவை இராசதானியை அட்சி செய்தான். இவன் இரண்டு ஆண்டுகள் மாத்திரமே அட்சி செய்தாலும் இவனுடைய நாணயங்கள் பல்லாயிரக்கணக்காக கடைக்கப்பெறுகின்றன. இவனுடைய அட்சி காலத்திலே பல்வேறு தடவைகள் அல்லது பல்வேறு நாணய அச்சுக்களைப் பயன்படுத்த நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன என்பதை உறுதியாகக் கூறலாம். இங்கு காட்டப்பட்டுள்ள நான்கு நாணயங்களிலும் நான்கு விதமாக மன்னனின் பெயர் சமஸ்கிருத - நாகர எழுத்துக்களிலே வெளியாகியுள்ளன.

- 1 - ஸ்ரீ மத் ஸா ஹ ஸ ம ல் ல
- 2 - ஸ்ரீ மத் ஸா ஹ ஸ ல
- 3 - ஸ்ரீ ம ஸா ஹ ஸ ம ல் ல
- 4 - ஸ்ரீ ம ஸா ஹ ஸ ம ல

இவ்வாறு மன்னனின் பெயர் மாத்திரமன்றி முன் - பின் பக்க அச்சு நோத்தியலும் (Coin - Die Axis) மாற்றங்களைக் காணலாம். அதாவது நாணயங்களை சீராக அடுக்கி அவற்றின் மறுபக்கத்தைத் தரும்போது மறுபுற உருவம் ஒரே நோத்தியல் வராமல் நாணயத்துக்கு நாணயம் வெவ்வேறு பாகையில் வருவதைக் காணலாம். ஒரே மன்னனின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் இத்தகைய மாற்றங்களை ஆராயும் ஆய்வு, இலங்கையில் மேலும் ஆழமாக மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்பது கடைக்கப் பெறும் ஆதாரங்களின் வாய்லாகத் தெரியவருகின்றது. நாணய உருவாக்கத்திலே வார்ப்பு முறையிலே உருவாக்கப்பட்ட நாணயங்களும் எமக்குப் பெருமளவிலே கடைக்கப்பெறுகின்றன. அச்சு உருவாக்க சுத்தியல் கொண்டு தறையாமல், அந்த அச்சுக்குள் சூடான உலோகத்தை நேரடியாக வார்த்து நாணயங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். இந்த நாணயங்கள் முன்னர் கூறிய அச்சு பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்களுடன் ஒப்பீடுகையில் நோத்தியலே குறைந்தனவாக உள்ளன. ஆறாம் புராக்கிரமபாகுவின் நாணயங்களின் உதவிகொண்டு இதனைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

(20) 6^{ஆம்} புராக்கிரமபாகு நாணயங்கள்

க.ப. 1410^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி கோட்டை இராச்சியத்தை ஆண்ட 6^{ஆம்} புராக்கிரமபாகு, இலங்கை முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழே ஆண்ட இறுத மன்னனாகக் கருதப்படுகின்றான். இவன் வெளியிட்ட நாணயங்கள் சீங்கன மன்னர்களின் நாணய வரலாற்றிலே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் தமது சேது நாணயங்களிலே எருதைப் பொறித்தது போன்று, இம்மன்னன் தமது நாணயத்திலே சீங்கத்தைப் பொறித்தான். இராஜராஜசோழன் தொடங்கி ஒரே மாதிரியாக வெளிவந்த நாணயங்களிலே இம்மன்னன் மாற்றத்தை உண்டாக்கினான்.

நாணயத்தில் காணப்பெறும் சீங்கத்தன் உருவம் மிகவும் நுணுக்கமாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. வால், பற்கள், நகங்கள், பிடர் போன்றவை நன்கு பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த நாணயங்களை எடுத்து எநாக்கும்போது சில நாணயங்கள், அச்ச தறைந்து உருவாக்கப்பட்டும் சில நாணயங்கள் அச்ச வார்த்து உருவாக்கப்பட்டும் காணப்பெறுகின்றன. அச்ச வார்த்தப்பட்ட நாணயங்கள் தடிப்பத்தலே சீராக இல்லாமல் அங்காங்கே மெல்லியதாகவும் தடிப்பமானதாகவும் அமைந்துள்ளன. மேலும் சில இடங்களில் உலோகத்திரவம் வார்த்தப்படாமையால் இடைவெளிகள் காணப்பெறுவதையும் காணமுடியும். அத்துடன் வார்த்த பின்னர் வாயில்ல துண்டிக்கப்பட்டுள்ளதால் அந்த அடையாளத்தையும் இலகுவாகக் கண்டு-கொள்ளலாம்.

இங்கு 6^{ஆம்} பராக்கிரமபாகுவின் 9 நாணயங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலே முதலாம் வரியிலுள்ள முதலிரண்டு நாணயங்களும் அச்சில் தறைந்து உருவாக்கப்பட்டவை. ஏனைய 7 நாணயங்களும் அச்சில் வார்த்து உருவாக்கப்பட்டவை.

கீழே காட்டப்பட்ட இரண்டு நாணயங்களும் வார்த்து உருவாக்கப்பட்டவை. அவை அச்சிலிருந்து துண்டித்த அடையாளங்களை நன்கு கண்டு கொள்ளலாம். மேலும் இரண்டாவது நாணயத்தின் மத்தியிலே சிறு துளை காணப்படுகின்றது. வார்த்த உலோகத் திரவம் சீராகப் பரவாத காரணத்தால் இத்துளை ஏற்பட்டுள்ளது.

தொடரும்

ISSN 2478-0340

9 772478 034009

